Átkötés a gyülekezeti korok és a pecsétek között

Jeffersonville, Indiana, USA
1963.03.17

1 Jó estét, barátaim. Nagy kiváltság az, hogy visszajöhettünk ide az Úr házába ma este a szolgálatban, hogy még mindig a ma reggeli mannából élünk, és hogy a lelkeink (soul) olyan nagy áldást kaptak az Ő nagyszerű jelenléte által.

Ma este pedig... Lesz nekünk... A következő témát kezdjük el: Átkötés a gyülekezeti korok és a hét pecsét között. Ma délután beszéltem egy barátommal... És talán, ha az Úr akarja, akkor valamikor a nyáron - ha nem visz addig haza engem, vagy ha vissza tudok jönni ide és nem megyek el valahová külföldre -, szeretnék újra rátérni a hét utolsó trombitafújásra, látjátok. És ezek mind összekapcsolódnak. Aztán ott van a hét utolsó csapás. És ez az egész összekapcsolódik, amint azt látni fogjuk, ahogy haladunk.

2 Most pedig, ma este, miközben egy kicsit lecsendesedünk... Lehet, hogy sokáig beszélek majd egy kicsit ma este, de még... Amint visszajövök... Miközben Phoenix-ben prédikáltam, egyetlen alkalommal sem rekedtem be - látjátok, tényleg így volt -, pedig milyen keményen prédikáltam ott! Azt hiszem, hogy 27 szolgálatot tartottam anélkül, hogy berekedtem volna. Látjátok, ez az ottani időjárás miatt van. Egyszerűen... Itt rossz, mert egy völgyben vagyunk. Rossz ez a helyi adottság itt, és... Egészséges. Értitek, mit akarok mondani. Rossz. És minden prédikátornak... Akik prédikálnak, már eleve rossz a torkuk.

Egyszer egy orvos barátom megnézte a torkomat, hogy mi a baj vele. Azt mondta: - Semmi... Azt mondta: - Csak keményedések vannak a hangszalagjaidon... Azt mondta: - A prédikálás miatt van... Hát, ez tetszik nekem, tudjátok. Valahogy jobban éreztem magam attól, hogy a prédikálás miatt van ez. Isten országáért rendben van. Talán nem tudjuk úgy elhordozni Jézus Krisztus jelét a testünkben úgy, ahogyan Pál tette, amikor megverték. Azonban talán tudunk jelet viselni a testünkben a prédikálástól, vagy attól, hogy odaadjuk a hangunkat a helytelen dolgok ellen. Hálásak vagyunk azért, hogy nem kell verést elszenvednünk, különösen egészen mostanáig.

3 Tehát... Közületek hányan olvasták az Uraim, hány óra van? című prédikációt? Vagy hányan hallották? Uraim, hány óra van? Egy kicsit zavart ez engem. Ha még nem hallottátok, akkor szeretném, ha valahogyan meghallgathatnátok, vagy valahogyan... Egy kicsit zavart engem.

Csak szerettem volna elmondani ezt a prédikáció előtt. Egy héttel vagy tíz nappal ezelőtt nagyon zavart engem, és egyszerűen... Nem tettem... Nem vállaltam szolgálatokat és semmit, mert nem tudtam. Úgy tűnt, mintha valami rossz lett volna, és egyszerűen nem tudtam, mi volt az. Ezért... Egyik reggel korán felkeltem és felmentem a Sabino-kanyonba, ami a házunktól úgy egy fél órányi, vagy 40 percnyi útra van, a Sabino-kanyon bejárata. Aztán van egy út, amelyik 30 mérföldön át megy fel a hegyre. Különös vidék. Ott fent... Az ember lehet itt lent a pusztaságban, ahol kb. 32C meleg van most. És aztán egy fél órával később meg ott lehet a nyolc láb (kb. 240 cm) magas hóban, a hegy csúcsán.

4 Nemrég Phoenix-ben voltunk, ahol -2C volt. Felfűtötték az uszodát, és úsztak az emberek. Onnan pedig úgy egy 40 percnyi autóútra már -40C volt Flagstaff-nál. Ekkora a különbség az óceáni áramlatok és a sivatag között. Nagyon egészséges az asztmások és az ilyen betegek számára, de...

5 Tehát felmentem a kanyonba, és olyan magasra felmásztam, amilyen magasra csak bírtam. Míg ott ültem, kérdeztem az Urat arról, hogy mit jelent mindez, és így tovább. Zavart valami, és nem tudtam, mit tegyek.

Amíg tehát imádkoztam, különleges dolog történt. Őszinte akarok lenni. Lehet, hogy elaludtam. Lehet, hogy olyan volt, mintha valamilyen transzban lettem volna, de az is lehet, hogy egy látomás volt. Én többé-kevésbé úgy hiszem, hogy egy látomás volt, ami... Kitártam a kezeimet és azt mondtam: - Uram, mit jelent ez a robbanás? És mit jelent a piramis alakban álló hét angyal, akik felemelnek engem a földről és kelet felé fordítanak? Mit jelent ez?

6 Ott álltam imádkozva, és valami történt. És akkor valami a kezembe esett. Tudom, hogy ha nem értitek a lelki dolgokat, akkor ez nagyon furcsának tűnhet. De valami belecsapódott a kezembe. Amikor odanéztem, egy kard volt ott. A markolata igazgyöngyből volt, a legszebb gyöngyből, amit valaha is láttam. A markolatkosár - tudjátok, hol van az, a kezet védi a szúrásoktól a párbaj közben -, pedig aranyból volt. Maga a kardlap nem volt túl hosszú, de borotvaéles volt, és csillogó ezüstből készült. Ez volt a legszebb dolog, amit valaha is láttam. Pontosan beleillett a kezembe, és a kezemben tartottam azt.

Azt mondtam: - Hát nem szép ez? Ránéztem, és azt gondoltam... De tudjátok, mindig féltem a kardoktól. Örültem annak, hogy nem azokban az időkben éltem, amikor használták is őket, mert félek a késektől. Tehát azt gondoltam: - Mihez kezdjek ezzel a karddal?

És miközben ott tartottam a kezemben, egy hang valahonnan azt mondta: - A Király Kardja ez... Aztán elment tőlem.

7 Elgondolkoztam azon, hogy mit is jelent ez: - A Király Kardja ez... Azt gondoltam: - Ha azt mondta volna, hogy egy király kardja ez, akkor talán megértettem volna. De azt mondta: - A Király Kardja ez... Lehet, hogy nem jól gondolom, de azt gondoltam: - Csak egy van, aki A Király: Isten. Az Ő kardja pedig ez: "élesebb a kétélű kardnál", látjátok... "Ha az én beszédeimben maradtok..."

Azt hittem, hogy a párbajozásban, látjátok... Egyáltalán nem értek hozzá, de... A párbajozás egyetlen alapelvét sem ismerem. De a legjobb értésem szerint először a kis tőrökkel sújtanak, és utána végül a kardokkal, ha összezárják... Az ellenség és te így zárjátok össze a kardjaitokat. Aztán a két fél erejétől függ minden, látjátok, mert az ellenfél kardja az én szívem felé mutat, az enyém pedig az övé felé. De össze vannak zárva, amint a kis tőreink ütik egymást. Aztán a kis tőrök csapnak, aztán a kardok jönnek össze, és aztán amelyik a másikat el tudja taszítani, annak a kardja lesz a másik szívénél. Tehát az kell hozzá... Még ha a kard maga az Ige is, az erős hit keze kell ahhoz, hogy ott tartsa azt a kardot az ellenség szívére mutatva.

8 Nem tudom ezeket a dolgokat, csak azt tudom mind elmondani, amit Tőle kaptam, és amit elmondtam nektek. Így tehát... Tudjátok, én hiszem... Nem a mi Urunk mondta-e, hogy mindent elmondott, amit az Atyától kapott, és hogy semmit nem tartott vissza? Ezért meg akarjuk tenni azokat a dolgokat, amint jönnek.

Ha valóban bölcsek lesztek és imádkoztok, akkor biztos vagyok benne, hogy hamarosan meg fogtok érteni valamit. Valamit, amiről remélem, hogy ki van jelentve.

9 Most pedig ebben a könyvben lapozzunk mindnyájan a Jézus Krisztus Kijelentése című könyv 5. fejezetéhez. Holnap este lesz az első pecsét, amelyik... Az első négy pecsétet négy lovas nyitja meg. Mindegyik lovas egy-egy pecséten sújt le a földre. Aztán talán hamar átvesszük őket, hétfőn, kedden és szerdán, nem lesznek túl hosszúak. Aztán pedig csütörtökön... Aztán a hatodik pecsét... Az ötödik, a hatodik és a hetedik pecsét valószínűleg nagyon hosszú lesz. Úgyhogy talán így lesz időtök arra, hogy egy kicsit kipihenjétek magatokat.

10 Úgy tudom, hogy az összejöveteleket hétköznapokon este 19:00 óra körül akarjuk kezdeni, nekem pedig pontosan 19:30-kor kell itt lennem a szószéknél. És akkor éjfélre talán be tudjuk fejezni, így... Ma délelőtt egy órával hosszabbra nyújtottam. Nem akartam, csak... Nem tudom, mikor, mert nem tudom, hogy micsoda az első lovas. Nem tudom, hogy mi a második, a harmadik, a negyedik, az ötödik, a hatodik vagy a hetedik pecsét. Én... Eddig a percig nem tudom. Teljesen Tőle függök.

11 És ezért... Ezen a héten ha Isten az Ő kegyelméből segít, hiszem, hogy mélyen megértitek... Tudjátok, a látomásokban nem szabad kijelenteni dolgokat egészen addig, amíg engedélyünk nincs arra, hogy kijelentsük őket. Hányan hallottátok már, hogy azt mondtam: - ... bemennek abba a házba. Ott lesz majd egy kalap, és az a gyermek nem gyógyul meg addig, amíg azt a kalapot máshová nem teszik... Nem mondhatom meg nekik, és nem is tehetem máshová azt a kalapot. Valahogy másképpen kell arrébb tenni. Valaki másnak kell arrébb tennie, és mindent rendbe raknia. Aztán jöhet a kijelentés. Tehát, legyünk imádságban.

12 Most, mielőtt megközelítjük ezt a Könyvet, szóljunk Őhozzá, miközben meghajtjuk a fejünket. Úr Jézus, mi valamennyien jelentéktelenek vagyunk. Semmi módon nem próbálnánk meg úgy megközelíteni ezt a szent Könyvet ebben a legszentebb órában, amikor lelkek (soul) függnek az idő végállomásán, hogy ne kérnénk, Urunk, hogy előjöjjön most az az Egyetlen, aki képes kijelenteni ezt a Könyvet, és hogy áldja meg a Te szolgád gyarló erőfeszítéseit.

Áldd meg az Igét, amint kimegy. Hadd menjen ki a Lélek erejében. És a lelki föld... Akik éhezik és szomjúhozzák az igazságot, és hogy megismerjék Isten akaratát, hadd hulljon be oda abba a földbe, hogy a fajtája szerint való gyümölcsöt teremjen. Add meg ezt, Urunk. Minden magasztalás legyen a Tiéd. Az éhesek és a szomjasok hadd találjanak ételt és italt az Igéből. Jézus nevében kérjük ezt, akitől a kijelentés van. Ámen.

13 Most pedig az 5. fejezethez lapozunk. Ez itt most nem a hét pecsét. Ez a gyülekezeti korszakok és a hét pecsét összekötése. Van egy 6. fejezet is... És ott volt a Jelenések 4. fejezete. Az a fejezet pedig egy olyan dolgot jelentett ki, amelyik a gyülekezet elragadtatása után történik meg... A gyülekezet a Jelenések 3. fejezetével ragadtatik el, és nem tér vissza újra egészen a Jelenések 19. fejezetéig. Ezért tehát a gyülekezet kimarad a nagy megpróbáltatásból.

Tudom, hogy ez ellentmond majdnem minden tanítónak, akivel beszéltem, de nem az a szándékom ezzel, hogy összeférhetetlen legyek. A testvéretek akarok lenni, de nekem azt kell tanítanom, ahogyan én megértem ezeket a dolgokat. Ha nem azt tanítom, akkor nem tudom összerakni őket, látjátok. És akár a nagy megpróbáltatás előtt megy fel a gyülekezet, akár utána, én is fel akarok menni vele. Ez a lényeg.

14 Ezeket a dolgokat csak feltételezzük, mert tanultság nélkül én csak a minta után megyek. Megnézem és meglátom, hogy mi volt az adott dolog az Ószövetségben, ami az Újszövetség előképe és árnyéka.

Aztán van valami elgondolásom arról, hogy mi van az Újszövetségben, látjátok. Mint ahogy például Nóé a nagy megpróbáltatás előtt ment be a bárkába, ez egy előkép. Azonban még mielőtt Nóé bement volna a bárkába, Énók elragadtatott, még mielőtt bármi történt volna. Lót ki lett hívva Sodomából még mielőtt egy pici is megkezdődött volna a megpróbáltatásból, ami a pusztulás volt. Ábrahám viszont egész időn át kívül volt Sodomán, és ez is egy előkép.

15 Most pedig olvassuk fel az 1. verset. Én olvasom fel az első két vagy három verset belőle.

> *"És láték annak jobb kezében, aki a királyiszékben üle, egy könyvet, amely be volt írva belől és hátul, és le volt pecsételve hét pecséttel.*
>
> *És láték egy erős angyalt, aki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecsétjeit?*
>
> *És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni. (Micsoda könyv!)*
>
> *Én azért igen sírok vala, hogy senki nem találtaték méltónak a könyv felnyitására és elolvasására, a ránézésre sem. (Ez ám a méltatlanság, hogy még arra sem méltó, hogy ránézzen a könyvre! Egyetlen ember sem, sehol!)*
>
> *És egy a Vének közül monda nékem: Ne sírj: ímé győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétét.*
>
> *És láték a királyiszék és a négy lelkes állat között és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy megölöttet, hét szarva és hét szeme vala, ami az Istennek hét Lelke, amely elküldetett az egész földre.*
>
> *És eljöve és elvevé a könyvet a királyiszékben ülőnek jobb kezéből."*

Itt megállunk egy pár percre a Jelenések 5. olvasásában... A 7. verssel bezárva.

16 Ez a hét pecsétes könyv a Jelenések 10. hét mennydörgésének idejében van kijelentve. Hogyha leírjátok... Lapozzunk csak egy perc erejéig a Jelenések 10-hez, hogy legyen értésetek erről, mielőtt belemegyünk. Ez tehát az utolsó időkben van, mert figyeljétek meg:

"... láték egy másik, erős angyalt az égből leszállani, aki felhőbe vala öltözve, és a fején szivárvány vala..."

Ha észreveszitek, ez Krisztus. Mert az Ószövetség a szövetség angyalának nevezi Őt, most pedig közvetlenül a zsidókhoz jön, mert a gyülekezet ideje lejárt. Rendben.

"... és az orcája olyan vala, mint a nap, és a lábai mint a tűzoszlopok..."

Emlékeztek az angyalra a Jelenések 1-ben? Ugyanaz. Az angyal egy hírnök. Ő egy hírnök Izráel számára. A gyülekezet elragadtatott, látjátok. Most... Vagy pedig éppen az elragadtatás előtt van. Ő eljön a gyülekezetéért.

17 Most figyeljetek.

> *"És a kezében egy nyitott könyvecske vala..."*

Ott még be volt zárva és le volt pecsételve; itt pedig nyitva van. Megnyittatott. A bepecsételés ideje óta, amiről ma este beszélünk, ez a könyv megnyittatott. Egy kis könyvecske a kezében... Megnyittatott. Óh, mennyire... A nap mint oszlopok... Várjunk csak egy percet, hadd olvassam megint.

> *"És a kezében egy nyitott könyvecske vala; és tevé a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a földre;*
>
> *És kiálta nagy szóval, mint mikor az oroszlán ordít..."*

(Tudjuk, hogy Ő a Júda törzséből való Oroszlán. Itt Ő egy bárány, itt pedig egy Oroszlán.)

> *"... és mikor kiálta, megszólaltatá a hét mennydörgés az ő szavát."*

(János itt azt a parancsot kapta, hogy írja le azt, amit látott. Így tehát az apostol és próféta felvette a tollát, és írta.)

> *"És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta az ő szavát, le akarám írni; és az égből szózatot hallék, amely ezt mondá nékem: Pecsételd be, amiket a hét mennydörgés szóla, és azokat meg ne írd."*

(Tehát ez az, amit nem tudunk. Még ezután lesz kijelentve. Nincs benne a Szentírásban, hogy mit

mondtak azok a mennydörgések.)

"És az angyal, akit láték állani a tengeren és a földön, felemelé kezét az égre

(Most figyeljetek),

És megesküvék arra, aki örökkön örökké él, aki teremtette az eget és a benne valókat, és a földet és a benne valókat (...) hogy idő többé nem lészen. (Figyeljetek, itt van az a vers, ahová el akartam jutni.)

Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Istennek titka, amint megmondotta az ő szolgáinak és prófétáinak."

18 Ez az. Látjátok, a hét pecséttel lezárt könyv titka a hetedik gyülekezeti korszak angyala által elmondott üzenet elhangzásakor lesz kijelentve. A hetedik angyal elkezd szólni, és ott vannak az üzenetek kinyomtatva, megvannak kazettákon és füzetekben is.

Az üzenet felhangzásának elején kell Isten titkának befejeződnie. Meg fogjuk figyelni, hogy Isten titkának könyve nem lesz kijelentve addig, amíg a hetedik angyal üzenete el nem hangzik. Ebben biztos vagyok, mert minden egyes apró részletnek össze kell kapcsolódnia. Titokzatosan van megírva, mert sehol egyetlen ember sem ismeri ezt. Egyedül Isten tudja, Jézus Krisztus, látjátok.

19 Ez azonban egy könyv, egy titokzatos könyv. A megváltás könyve. Nemsokára erről is beszélünk. Most pedig tudjuk, hogy a megváltás eme könyve nem lesz alaposan megértve. Hat gyülekezeti koron keresztül tapogatóznak körülötte. A végén azonban, amikor a hetedik angyal elkezdi elmondani a titkát, ő fedi fel a nyitva hagyott végeket, amiket ezek az emberek kerestek. A titkok pedig lejönnek Istentől, miközben Isten Igéje kijelenti az Isten teljes kijelentését. Aztán ezzel az Istenség, és minden más a helyére kerül. Minden titok - a kígyó magva és minden más - ki lesz jelentve.

20 Látjátok, nem magamtól találom ki ezt. Ez az, ami... Ez ÍGY SZÓL AZ ÚR. A Könyvből olvastam ezt fel nektek: a hetedik angyal üzenetének elhangzásával elvégződnek Isten titkai, amelyeket a szent próféták hirdettek. Ezek azok a próféták, akik írták az Igét. A hetedik gyülekezeti korszak felhangzásakor, az utolsó korszakban fel lesznek göngyölítve mind a nyitva hagyott végek, amelyek körül csak tapogatóztak az eddigi gyülekezeti korszakok során. Amikor pedig a pecsétek felnyittatnak és a titok kijelentetik, lejön az angyal: a hírnök, Krisztus, lábaival a földön és a tengeren állva, szivárvánnyal a fején. Most pedig emlékezzetek rá, hogy ez a hetedik angyal a földön van ennek az eljövetelnek az idejekor.

21 Éppen miközben Keresztelő János elmondta az üzenetét, ugyanakkor, ugyanazokban a napokban jött el a Messiás... Keresztelő János tudta, hogy látni fogja Őt, mert az ő feladata volt, hogy bemutassa a Messiást. És látjuk, hogy a Malakiás 4 szerint lesz majd egy olyan, mint Keresztelő János. Egy Illés, akihez az Úr Igéje jön majd. A Szentlélek által pedig az ő feladata lesz az, hogy kijelentse Isten minden titkát és hogy visszafordítsa a fiak hitét az apostoli atyák hitéhez. Hogy helyreállítsa mindazokat a titkokat, amelyek körül csak tapogatóztak az emberek a felekezeti évek során. Tehát ezt mondja az Ige. Én egyszerűen azért vagyok felelős, amit ez mond, látjátok? Meg van írva. Így van. Erről van szó.

22 Tehát látjuk azt, hogy ez a hét pecséttel lezárt könyv a megváltás titka. Ez a megváltás könyve Istentől. Minden titoknak el kell végeztetnie, amikor ez a hírnök szól. Tehát itt van az angyal a földön, amikor egy másik Angyal, egy hatalmas hírnök jön le. Látjátok, ez az angyal egy földi angyal volt, egy hírnök. Azonban itt ez a másik a Mennyből jön le: egy szivárvány, egy szövetség, látjátok? Ez csakis Krisztus lehet. Pontosan úgy, mint ahogyan a Jelenések 1-ben volt, amikor a hét arany gyertyatartó között állt, a fején szivárvánnyal, hasonló volt a jáspis és a sárdius kőhöz.

23 Itt pedig visszatér a 10. fejezetben. Azután az idő után, hogy minden titok elvégeztetett és hogy felbontattak a pecsétek, és hirdeti, hogy nem lesz többé idő. És azt mondta: "Amikor a hetedik angyal kezd trombitálni, akkor elvégeztetnek az Istennek titkai...", és eljön az ideje az Angyal megjelenésének. Valahol közel járunk már ehhez. (Nem tisztán hallható szavak.) Így van.

24 Most figyeljetek. A hét pecsét tartja magában a könyv titkát. Amíg meg nem látjuk, hogy mit zár magába az a hét pecsét, addig csak feltételezhetjük ezeket a dolgokat. Mert - amint azt ma délelőtt elmondtam az Isten egyszerűségben elrejtőzve című kis üzenetemben -, látjátok, bizonyosan nem vesszük észre az adott dolgot, hacsak azt a Szentlélek teljesen és tisztán nem jelenti ki nekünk, és ugyanilyen módon nem igazolja azt. Értitek? Ha a próféta felkel és azt mondja nektek, hogy ez így van, és Isten nem igazolja azt a dolgot, akkor felejtsétek el. Istennek minden állítást, mindent igazolnia kell ahhoz, hogy az a dolog valóban helyénvaló legyen. A gyermekei tehát figyelni fognak azokra a dolgokra és éberek lesznek.

25 Figyeljétek meg, hogy a könyvet hét pecsét - az a hét pecsét - pecsételi le. A könyv teljesen le van pecsételve. Értitek? A könyv teljesen le van pecsételve addig, amíg azt a hét pecsétet fel nem törik. Hét pecséttel van lezárva az a könyv.

Ez más, mint a hét mennydörgés. Ez a hét pecsét a könyvön van rajta, és a könyv nem lesz... A pecsétek nem nyittatnak fel a hetedik angyal üzenetéig, látjátok? Tehát feltételezéseink vannak. Azonban Isten tiszta kijelentése tökéletes lesz annak az elhangzásában: igazolt igazság. Pontosan ezt mondja az Ige. A titkoknak el kell végződniük abban az időben. Ezzel a hét pecsétes könyvvel kapcsolatban pedig emlékezzetek arra, hogy a Jelenések 5-ben zárva volt, a Jelenések 10-ben pedig nyitva.

26 Most pedig megnézzük, hogy mit mond a Könyv arról, hogy hogyan nyílt meg. És ezt egészen addig nem tudjuk meg, amíg a Bárány kézbe nem veszi a könyvet, hogy feltörje a pecséteket és megnyissa a könyvet. A Báránynak a kezébe kell vennie a könyvet. A könyv az Övé. Emlékezzetek rá, hogy egyetlen ember sem a Mennyben, sem a földön - pápa, püspök, érsek, egyházmegyei presbiter, vagy bárki más - sem tudja feltörni a pecséteket vagy kijelenteni a könyvet, csakis a Bárány. Az emberek tapogatóztak, feltételeztek, megbotránkoztak, eltűnődtek. Ezért van az, hogy ilyen nagy zűrzavarban vagyunk. Azonban isteni ígéret szól arról, hogy a megváltásnak eme könyvét tökéletesen megnyitja majd a Bárány, és hogy a Bárány feltöri a pecséteket az utolsó időkben, amelyben élünk, és hogy csak akkor ismerjük majd meg ezt a könyvet, amikor a Bárány a kezébe veszi azt és feltöri a pecséteket. Mert emlékezzünk rá, hogy a könyv Annak a kezében volt, aki a királyiszéken ült. A Bárány Őhozzá megy oda, aki a királyiszéken ül, és kiveszi a könyvet Annak a jobb kezéből. Elveszi Tőle a könyvet.

27 Óh, ez mély. Megpróbáljuk kibontani ezt, ha tudjuk, a Szentlélek segítségével. Teljesen Tőle függünk. És később látjuk majd, hogy ez az utolsó időkben van, amikor már elfogyott az idő. Egyetlen felekezetnek sincs joga a könyvet magyarázni. Egyetlen embernek sincs joga a könyvet magyarázni. A Bárány az, aki magyarázza a könyvet, és a Bárány az, aki elmondja. A Bárány ismerteti meg az Igét azáltal, hogy igazolja az Igét és hogy életre kelti azt. Pontosan.

28 Figyeljetek. És nincsen addig kijelentve... Ez a könyv nincs addig kijelentve, amíg a gyülekezeti korszakok és a felekezeti korok le nem járnak, és amikor már nincsen többé idő. Értitek? Csak akkor jelentetik ki, miután a gyülekezeti korok és a felekezeti korok ideje lejárt.

Ezért van ez a dolog olyan nagy összevisszaságban ma este, látjátok? Felvesznek egy kis tanítást, elszaladnak vele az egyik irányban és azt mondják: - Ez az... A másik egy másik tanítást vesz fel, elszalad vele a másik irányban és azt mondja: - Ez az... És mindketten egy-egy felekezetet építenek ezek alá, amíg végül már több száz felekezetünk van. És mégis egészében véve, látjuk ebben a zűrzavart. Az emberek tűnődnek: - Mi az igazság? Bizony, teljesen ilyen a mai állapot!

29 Azonban Ő megígérte, hogy amikor ez az időszak véget ér, felhangzik majd a hetedik angyal hangja és aztán akkor lesz kijelentve a könyv, látjátok. Ne mondjátok: - Senki... Az akkor élt embereknek nincs üdvösségük... A titkokat viszont nem tudták megérteni. Hogyan lehet Isten három, és mégis egy? Hogyan mondhatja az Ige, hogy az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében keresztelkedjünk meg, és aztán hogy Jézus nevében keresztelkedjünk meg? Látjátok? Óh, rengeteg ilyen dolog van. Hogyan lehetséges, hogy Éva egy almát evett meg, és hogy ez okozta az egész világ nyomorúságát? Hogyan lehetséges mindez? Azonban az ígéret szerint ezek a titkok ki lesznek jelentve az utolsó időkben. Apró, lezáratlanul maradt végek a nagy harcosok eljövetelei, mint Iréneus, Szent Márton, Polycarp és a többiek, Luther, Wesley és mindezek az emberek. Eljöttek, és éppen elég ideig éltek ahhoz, hogy egy kicsi világosságot hozzanak és ragyogják azt. Azonban sok dolgot sötétségben hagytak.

Aztán jött a pünkösdi korszak, mint a Luther kora, és ők is egy ágazattá váltak. De így is rendben van. Ne mondjátok, hogy nem voltak rendben. Rendben voltak, azonban vannak lezáratlan végek, amiket nem lehet megmagyarázni. De aztán a... Miért? A pecsét akkor még nem volt feltörve ahhoz, hogy alaposan kijelentést nyerhessenek ezek a dolgok, látjátok.

30 Azonban ezek után az utolsó korszakban mindezek a titkok megoldást nyernek és kijelentetnek. A Báránynak pedig fel kell törnie a pecséteket és kijelentenie őket a gyülekezetnek, és aztán nem lesz többé idő, látjátok. Milyen csodálatos! Aztán pedig, a könyv akkor a megváltás könyve lesz a... Aztán megy tovább, és később elmondja, hogy a 144000 hogy kerül be a képbe, és a többi dolgokat is. Rendben. Ezek a zsidók.

31 Most tehát, Pál... Olvassunk egy kicsit. Itt vannak nekem ezek az igeversek, és szerintem fel kellene olvasnunk őket. Most lapozzunk mindnyájan... Pál, az Efézus 1-ben. Sok embert látok írni - itt van náluk a jegyzetfüzetük és leírják az igehelyeket -, vagy a Bibliájukban jelölik meg őket. Ez tehát nagyszerű. Szeretem, amikor ezt teszitek, és aztán hazamentek és tanulmányozzátok ezeket az igehelyeket, látjátok. Ha pedig ti magatok tanulmányozzátok őket, akkor ti fogjátok jobban megérteni ezeket a dolgokat, látjátok. Csak tanulmányozzátok hát, és kérjétek, hogy Isten segítsen nektek megérteni őket. Most pedig olvassuk fel az igeverset, amit leírtam ide magamnak. Efézus 1:13 és 14. Most:

> *"Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtettetek az ígéretnek ama Szent Lelkével,*

Aki záloga a mi örökségünknek Isten tulajdon népének megváltatására, az Ő dicsőségének magasztalására."

Látjátok?

32 Most pedig, mialatt nyitva van a Bibliátok, nézzük... Látjátok, a Szentlélek Maga itt egy pecsét. A Szentlélek egy pecsét. A pecsét pedig mit jelez? Egy befejezett munkát. A Szentlélek az egyén számára a pecsét. Annak az egyénnek pedig, amikor megkapja a Szentlelket, a sóhajtozás és nyögés ideje lejárt, mert ő egy befejezett munka.

33 Olyan, mint amikor én a vasúti vállalatnál dolgoztam. Vagonokat rakodtunk meg konzervekkel és más dolgokkal a konzervgyárból. Aztán, amikor a vagont le lehetett pecsételni, jött az ellenőr és megnézte, hogy megfelelően van-e megrakodva az a vagon. Ha nem úgy volt, akkor már az első egymásnak ütődéskor szétszóródna a rakomány és összetörne, és a vasúti vállalat volna felelős érte. Az az ellenőr pedig mindent kipróbált, hogy lássa, hogy minden megfelelően a helyén volt-e. Ha nem volt, akkor az egész vagont elutasította. Akkor mindent újra kellett csinálnunk, amíg az ellenőr elégedett nem volt vele. Aztán, amikor elégedett volt vele, ő zárta be az ajtót. Aztán az ellenőr pecsételte le a vagont, és azt a pecsétet addig senki sem törhette fel, amíg a rakomány a célállomásra nem érkezett.

34 Ezt cselekszi a Szentlélek, látjátok. Megy, és ellenőriz. Ezért van az, hogy nem lehetnek meg nektek ezek a dolgok és... Azt mondod: - Nyelveken szóltam, kiáltoztam és táncoltam a Lélekben... Ezeknek semmi köze ehhez a dologhoz, látjátok. A Szentlélek addig ellenőrzi az adott személyt, amíg teljesen meg nem elégedik vele és amíg nem tudja azt, hogy ők... Aztán pedig elpecsételtetnek a örök célállomásukra. A pecsétet pedig semmi sem törheti fel.

A Biblia - közben lerakjátok a Bibliáitokat -, az Efézus 4:30-ban azt mondja: "... És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, aki által megpecsételtettetek a teljes váltságnak napjára."

Tartsátok észben ezt a szót: váltság. Tartsátok észben addig a napig, amikor a megváltás könyve kijelentetik, és a megváltó eljön, hogy sajátjának mondja az Ő tulajdonát. Semmi nem teheti meg ezt. Ne szomorítsátok meg. Elbukni... Azokat cselekedjétek, amik kedvesek Isten előtt, mert a könyv be van most pecsételve, ti pedig el vagytok pecsételve. A Szentlélek Maga a pecsét.

35 A pecsét szó - ezeket a szavakat a szótárból vettem -, egy befejezett, elvégzett munkát jelöl. A hetedik pecsét feltörésekor pedig elvégződik Isten titka, amely ezekben a titokzatos pecsétekben van bepecsételve. Annak a pecsétnek a feltörése napjáig... Aztán kiderül, hogy mi van belül rajta.

Az ember elgondolkodik azon, hogy mi van abban a tehervagonban... Azt mondja: - Ennek és ennek és ennek kell benne lennie. Lennie kell... Feltételez. Amikor pedig a pecsétet feltörik és az ajtó kinyílik, akkor belelátunk a vagonba és pontosan meglátjuk, hogy mi van benne. Értitek? Ez pedig csak az utolsó időkben lesz elvégezve.

36 A másik dolog, amit egy pecsét jelöl, a tulajdon. A pecséten egy jel van, ami mutatja, hogy valakinek a tulajdona. Amikor megvétetünk Jézus Krisztus vérén és elpecsételtetünk a Szentlélek által, akkor többé nem a világhoz, vagy a világhoz tartozó bármilyen dologhoz tartozunk. Akkor Isten tulajdona vagyunk.

Egy másik dolog az, hogy a pecsét egy biztonság. A pecsét azt jelenti, hogy biztosítva vagyunk. Ti, akik nem hisztek az örök biztonságban, nem tudom. De most... Azonban egy pecsét a célállomásig tartó biztonságot jelöli. Jaj annak az embernek, aki megpróbálja feltörni azt a pecsétet! És a Szentlélek pecsétjét nem lehet feltörni.

Hallottátok tőlem, hogy az emberek azt mondták: - Az ördög kényszerített rá, hogy ezt tegyem... Nem, nem, nem az ördög tette. Hanem egyszerűen nem voltál bepecsételve. Mert amint te bepecsételtté válsz, az ördög kipecsételtté lesz, látjátok.

37 Tehát te mentél ki hozzá. Ő nem mehetett beléd. Mert csakis úgy mehetne ő beléd, ha ő is végigmenne ugyanazon a folyamaton, amin te végigmentél. Tehát neki is meg kellene térnie, megszentelődnie és betöltekeznie a Szentlélekkel. Akkor ő a testvéred lenne. Tehát látjátok, hogy nem ő tette. Nem, nem. Hanem te mentél ki a határvonalig és a világ dolgai iránt vágyakozva jöttél vissza. Soha nem mentél el végig Kánaánba, látod, a Jordánon túl. Az a halál az én számára.

38 Most figyeljetek. Ez a könyv be van pecsételve, és ti el vagytok pecsételve a könyvvel a megváltás napjáig. Ismét, a Róma 8:22 és 23-ban. Nézzük meg ezt. És ezt a hátteret adjuk ehhez, és talán jobban megértjük ezt a dolgot, ha mindenki saját maga olvassa el ezt. Elmondok még egy pár igeverset, és megnézhetjük őket, amíg fiatal az idő. Tehát, így kezdődik a Róma 8:22:

"Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög mindezidáig.

Nemcsak ez pedig, hanem maguk a Lélek zsengéjének birtokosai, mi magunk is fohászkodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását."

39 Óh, óh, óh! Hát nem jól érezzük magunkat mi, öregek? Kellene, hogy mindnyájunk jól érezze magát ettől, amint arra az órára várakozunk. Értjük, hogy ez az első feltámadáskor zajlik majd le. Látjátok, a természet nyög, mi nyögünk és minden nyög, mert felismerjük azt, hogy valami nincs rendben. És csakis azért lehetséges, hogy tudsz érte nyögni és arra várni, mert új élet költözött beléd, amelyik egy új világról beszél.

40 Mint a feleségem... Nemrégiben elmentünk itt a szupermarketbe, és azt mondtam, hogy egy furcsa dolgot láttunk meg. Egy hölgy női ruhát viselt, és ez annyira furcsa volt. Mert látjátok, majdnem minden nő nem hord női ruhát. Valahogy olyan feledékenyek: ruha nélkül mennek az utcára. Így aztán... Szándékosan feledékenyek.

Aztán Meda azt mondta nekem: - Bill, miért van ez? Azt mondta...

Azt mondtam: - Óh, egyszerűen ez a nemzetünk szellemisége. És azt mondtam: - Amikor elmegyünk Németországba, ott is van egy bizonyos szellemiség. Vagy ha elmegyünk Finnországba, ott is van egy nemzeti szellem. És ha eljövünk Amerikába, itt is van egy nemzeti szellemiség... A mi nemzeti szellemiségünk a bohóckodás, látjátok, a viccek. Tudjátok, miért? Az apostolok tanításán vettünk alapot. Olyan nagy emberek vezetésével vettünk alapot, mint Washington és Lincoln. De tudjuk, hogy leléptünk erről az alapról, és hogy közeleg hozzánk az a dolog. Tudjuk, hogy egy atombombára a mi nevünk van felírva. Tudjuk, hogy a rabszolgaság fekszik előttünk. Semmi szükség arra, hogy becsapjuk magunkat.

41 Ez emlékeztet arra... Mint ahogy ezek a humoristák mennek, és mondják a vicceiket, és csak mondják és mondják. Aztán ahogy az asszonyok viselkednek és a férfiak is. Erről jut eszembe az a kisfiú, aki fütyörészve sétált végig a temetőben, hogy elhitesse magával azt, hogy nem fél. Pedig bizony félt. Senkit sem tud becsapni. Éppen ezért fütyörészik. Próbálja azt mondani, hogy nem fél, pedig fél.

Ez a baj ma. Azonban, óh, milyen áldott reménység a hívőnek, aki felemeli a kezeit! Mert a megváltás elközelgése az, amikor ezeket a dolgokat látja megjelenni. A hívő számára ez egy nagyszerű időszak.

42 Most pedig, ezek a dolgok, az a nyögés a testünkben... Észrevettétek-e már, hogy egy fa hogyan küszködik az életért? Élni akar. És megfigyelhetitek azt, hogy egy haldokló állat hogyan küzd az életért. Meg lehet figyelni ezt az emberi lényeknél, és mindenben. A természet nyög. Mi is nyögünk magunkban, látjátok. Tudjuk, hogy valami nincs rendben. Látjuk ezekből az igeversekből, hogy valami elveszett az ember és a föld számára. Mindenféle teremtmény elvesztett valamit, mert ebből az ihletett Igéből látjuk, hogy nyögnek és sóhajtanak valamiért. Az ember nem nyög csak úgy ok nélkül. Amint a tintáról beszéltem, annak oka van.

43 Így van ez a betegekért való imádságban. Amíg az okot meg nem találjuk... Ismerem a gyógyírt, de meg kell találnom az okot. Ezért van annyira szükség a látomásokra, és ezért olyan kiemelkedően fontosak ezek. Kijelentik a szív titkát, elmondják az adott személynek, hogy hol hibázott és hogy mit kell tennie, látjátok. Nem számít, hogy mennyi gyógyszert vesz be az ember vagy hogy mennyi olajat öntenek a fejére, vagy hogy milyen hangosan kiáltozik valaki felette. Ha valami helytelen dolog van ott, akkor ő azt úgyis odafekteti. Azt mondtam: ő. Ez a Sátán.

Látjátok, amennyire előrehaladtunk az orvostudományban, még mindig nem tudunk semmit ezekről a dolgokról. Azt mondjuk: - Rákos... Nos, ez még semmi. Ezzel csak megnevezzük, hogy miről van szó. Ez a név egy orvosi név: rák. Ennek semmi köze nincs ahhoz, ami az a dolog valójában. Mi ezzel a névvel utalunk rá. Ezzel nevezzük meg: rák. De hogy valójában mi az, ha kibontjuk, akkor az az ördög.

44 Most azt mondjuk: bűn. Egyszerűen csak bűnnek nevezzük azt a dolgot. De bontsuk le. Mi a bűn? Sok ember azt mondja: - Ivás, házasságtörés... Nem, nem. Ezek csak a bűn megnyilvánulásai. Ezeket okozza a bűn. Az igazi bűn azonban a hitetlenség. Erről lehet felismerni és nevén nevezni. Ha viszont te hívő vagy, akkor nem cselekszed ezeket a dolgokat. Nem számít, hogy milyen szentté próbálod tenni magad és hogy milyen vallásos próbálsz lenni, ha ezeket a dolgokat cselekszed, akkor egy hitetlen vagy. Ez van az Ige szerint.

45 Valami tehát elveszett, és most nyög. Próbál visszajutni, visszakerülni az eredeti állapotába. El tudjátok képzelni, amint valaki beleesik egy mély gödörbe valahol, és küszködik, mászik, próbálja kihúzni magát onnan? Valamilyen módon ki kell jutniuk abból a gödörből. Nincsenek az eredeti állapotukban. Kétségbeesve kiabálnak, kaparják a falakat, zajt csapnak, és más ehhez hasonló dolgokat cselekszenek. Nyögnek, mert vissza akarnak kerülni az eredeti állapotukba.

46 Mint amikor az embert valamilyen kór, betegség vagy fájdalmak gyötrik - és volt idő, amikor nem így voltak az emberek-, csak úgy nyögnek. Miért? Mert nincsenek jól, valami nincs rendben velük. Nyögnek, és próbálnak visszakerülni oda, amikor még egészségesek voltak. És amikor a természet és az emberek

nyögnek, amint azt a Biblia mondja, akkor ez azt mutatja, hogy nem abban az állapotban vannak, amelyikben lenniük kellene. Elestek valahonnan.

47 Nem kell senki, hogy ezt értelmezze nekünk. Mert természetesen tudjuk, hogy az örök élettől estek el. Az emberek elvesztették az örök életre vonatkozó jogukat Ádám és Éva elesésével, akik az Édenkertben az örök élettől elestek a halálba, és az egész természetet magukkal vitték a halálba.

Egyetlen fa sem halt meg, Ádám előtt. Egyetlen állat sem halt meg, Ádám előtt. És csakis egy dolog van, ami halhatatlan: Isten, mert Ő örök. És mi is csak így kerülhetjük el a meghalást. Örök életnek kell bennünk lennie, hogy Isten fiai és lányai legyünk. Azonban amikor meghaltunk, mint ahogy azt a ma délelőtti üzenetben mondtam… A bűnért eladtuk a születési előjogunkat és átmentünk azon a szakadékon. Most pedig ott vagyunk a szakadék túlsó oldalán, ahol Isten nem ér el bennünket.

48 Természetesen amikor Ádám elesett a halálba, ő az egész teremtett világra is halált hozott. Ádám szabad akaratot kapott. Hozzánk hasonlóan ők is megkapták ezt, hogy válasszanak.

Ádám és Éva kezdetben… Ott volt a jó és rossz tudásának fája előttük, és ugyanez a fa közülünk is mindenki előtt ott van. Látjátok, Isten nem azt teszi Ádámmal és Évával… Azt mondod: - Az ő hibájuk volt… Nem, nem az övéké. A te hibád. Nem lehet Ádámra kenni. Magadra kell venni, mert a jó és a rossz előtted is ott van. Mi is ugyanazon az alapon vagyunk, mint Ádám és Éva.

49 Azonban látjátok, amikor megváltottakká leszünk, többé már nem a saját választásunkat akarjuk, hanem az Ő választását. Ádám és Éva a saját választásukat akarták. Meg akarták tudni, hogy mit jelent a bölcsességet birtokolni. Úgyhogy belementek ebbe, és ez okozta a halált.

50 Amikor az ember megváltottá lesz, többé már nem érdekli a tanultság. Többé már nem érdeklik a világ dolgai, a világ bölcsessége. Egyáltalán nem is akar választási lehetőséget. Hiszen az ő választása Krisztusra esett, és ez minden. Meg van váltva. Többé már nem akarja saját magát vezetni. Többé nem akarja, hogy bárki is rábeszélje arra, hogy hová menjen és mit csináljon. Csak várakozik és megtudja az ő Teremtőjének választását. Akkor elmegy a Teremtője nevében, amikor a Teremtője mondja neki azt, hogy menjen.

A bölcsességet kereső emberek azonban tudni akarják. - Ez a plébánia egész jó, viszont amott többet fizetnek nekem. Úgyhogy oda megyek… Látjátok, bölcsesség.

51 Amikor Ádám a felesége érvelése felé hajlott ahelyett, hogy Isten Igéjét ragadta volna meg, ezzel vétkezett Ádám. A felesége érvelt a Sátánnal, aztán meghozta ennek a gyümölcsét Ádámnak. Ádám pedig elengedte az Igét és eladta azt. Az örökségét is elvesztette akkor, amikor a közösségét és az életre való jogát elvesztette. Emlékezzetek: "Amely napon eszel arról, azon a napon meghalsz."

Amikor pedig az életét elvesztette, az életben való örökségét is elvesztette, mert neki teljes, legfelső uralma volt a föld felett. Ő volt a föld istene. Isten mindenhol a világegyetem Istene. A föld pedig a fia saját uralma alatt volt. Szólhatott, nevet adhatott, kimondhatott, megállíthatta a természetet. Bármit megtehetett, amit csak akart. Amikor viszont azt cselekedte, elvesztette az örökségét.

Ádám mondhatta azt: - Ez a hegy menjen innen oda… És a hegy úgy tett. Ádám mondhatta: - Ez a fa emelkedjen fel innen, és legyen odaültetve… És megtette a fa, mert Ádámnak teljes, legfelsőbb uralma volt. Mint egy al-istennek Isten, a mi Atyánk alatt. Mert ő Isten egy fia volt.

52 Hát nem állhatnánk meg itt egy percig és mondhatnánk el egy igazi prédikációt erről? És aztán, ha a vér már újra megtisztította, akkor mi a helyzet most? Nézzétek meg, hogy mit tett Isten Fia, a második Ádám. És azt mondta: "Amiket én cselekszem, ti is azokat fogjátok cselekedni."

Ádám elvesztette az örökségét, a földet. Az örökség az ő kezéből annak a kezébe került, akinek eladta azt: a Sátánéba. Az Istenben való hitét eladta a Sátán érveléséért. Ezért az örök élete, az élet fájához való joga, a joga… A föld hozzá tartozott, ő pedig eljátszotta azt, míg a Sátán kezébe került. A saját kezéből átadta a Sátán kezébe. Ezért, az volt… Visszatért és beszennyeződött. Ádám magva pedig elpusztította azt az örökséget, ami Ádámot illette volna meg. Ez a föld. Így van. Látjátok, Ádám magva.

53 A minap megálltam Tucson-ban, ahol élek. A hegy tetején beszélgettem valakivel, miközben lefelé néztünk. Azt mondtam: - Mit gondolsz, hogy... 300 évvel ezelőtt az öreg Papago indián lejött ide az indián szánján, a felesége és a gyerekek hátul ültek. Kimentek oda és békésen éltek. Nem volt házasságtörés, sem whisky, sem szerencsejáték, és semmi más közöttük. Tisztán éltek. A prérifarkasok minden este lejöttek a vízmedren Tucson-on keresztül, ide, vonyítva. A meszkítócserje és a kaktusz virágzott a partokon. Jehovah pedig letekintett rá, és biztosan mosolygott...

Aztán arra jött a fehér ember. És mit tett? Kiásta a kaktuszt. Teleszemetelte azt a vidéket sörösdobozokkal és whisky-s üvegekkel. Megrontotta a nemzet erkölcsét. Az indiánokat pedig csak azzal

tudta kiverni onnan, hogy kipusztította az élelmüket, a bölényeket.

54 Amikor a minap Tombstone-nál (sírkő) olvastam a múzeumban, és láttam Geronimo képeit... Sokan talán azt gondoljátok, hogy Geronimo egy hitehagyott ember volt. Számomra ő egy igazi amerikai volt. Csakis azért harcolt, amiért helyes volt: hiszen Isten adott neki egy földterületet, egy nemzetet és egy lakóhelyet. Úgyhogy én nem hibáztatom őt.

Amikor pedig azok a fehér katonák bejöttek arra a vidékre és erőszakkal elvették a földjüket, és úgy gyilkolták meg őket, mintha csak legyeket öldösnének... És ott volt egy eredeti kép Geronimo orvosi székhelyéről, vagyis a kórházáról. Két-három takaró egy darab meszkítófára rakva, és azok a sebesült, igazi, tiszta amerikaiak - az indiánok - harcoltak az Istentől kapott jogaikért. Geronimo pedig ott állt, egy kisbabával a karján. És nézte a saját harcosait, amint véreztek és haldokoltak. És nem volt penicillin, és semmi más, amivel segíthetett volna azokon az igazi, Istentől kapott amerikaiakon! Még őt nevezik hitehagyottnak? Én inkább úriembernek mondanám őt!

55 Cochise soha nem adta volna meg magát. Öregember volt. Az amerikai hadsereg viszont - ott mindnyájan beöltözve - kimentek oda, és megölték a bölényeket. Vadászkirándulásokat rendeztek. Sharpe feltalálta a bölényre lövő puskát, az emberek pedig elmentek oda, és azt mondták: - Óh, jó napom volt ma... Mivel egy tehervagonból vagy egy személyautóból lövöldöztek. Azt mondták: - Ma negyvenet lőttem le... Negyven bölényt, ami az egész indián törzs élelmezését biztosította volna két évre, vagy még annál is tovább! És mihez kezdtek velük? Engedték, hogy ott heverjenek szerte mindenfelé. Bölénytetemekkel volt tele az a terület, és bűzlött tőlük a vidék. A prérifarkasok tápláléka.

56 Amikor az indiánok bölényt öltek, akkor egy vallási szertartást is tartottak hozzá. A patáit levágták, és félretették őket, hogy edényeket készítsenek belőlük. A húsát megették, még a belső szerveit is. Fogták a bölényhúst, felakasztották és kiszárították. Amikor pedig a bölénybőr megszáradt, ruhát és sátrakat készítettek belőle. Nem volt semmi...

Amikor viszont a fehér ember színre lépett... A fehér ember a hitehagyott! Ő a gazember! Betört oda, lemészárolta a bölényeket és egyszerűen kiéheztette onnan az indiánokat. Minden igazi férfi harcolna az Istentől kapott jogaiért. Szégyenfolt az amerikai zászlón az, amit az amerikai indiánokkal tettek. Hiszen végső soron az az indiánok tulajdona volt.

Mit gondolnátok ti, ha Japán vagy... Oroszország betörne ide, és azt mondaná: - Menjetek el innen. Hagyjátok el ezt a földet... És úgy tennének velünk és a gyermekeinkkel, mint ahogyan mi tettünk az indiánokkal? De emlékezzetek rá, hogy mi vetettünk, és hogy mi is fogunk aratni. Ez Isten törvénye, tudjátok. Megvan az ültetés ideje, utána pedig megvan az aratás ideje. Szerintem ez nagyon borzalmas. Igen, uraim.

57 Tehát akkor mi történt? Ádám megrontott magva beszennyezte, és teljesen elpusztította a földet. Tudjátok, hogy a Biblia mondja ezt? És mivel ő - Ádám megrontott magva - így cselekedett, Isten el fogja pusztítani őket. Akarjátok elolvasni is ezt? Nézzük csak, felírtam magamnak valahová. Lapozzatok a Jelenések könyvének 11. fejezetéhez, és ott meglátjuk. Menjünk a Jelenések 11. fejezetéhez, és ott látjuk, hogy mit mondott Isten azokról, akik pusztítják a földet. A 11. fejezetből nézzük a 18. verset, azt hiszem, a 11:18 lesz az. Itt van:

> *"És megharagudtak a nemzetek (Károli: pogányok), és eljött a te haragod*

(Most figyeljétek Isten haragját.)

> *és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgáidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják."*

58 Mit tesznek ők? Bizonyosan learatják azt, amit vetettek. Amikor a bűnt látjuk kint az utcákon... Ezen a mai, vasárnap estén, hány házasságtörés lesz elkövetve ebben a városban? Hány asszony szegi majd meg a hitvesi esküjét ebben a Jeffersonville nevű kis lyukban ezen a földön? Mit gondoltok, hogy Chicago-ban 30 nap leforgása alatt hány terhesség-megszakítást vesznek nyilvántartásba? Havonta 25-30000 esetről van tényadat, és ebben a számban nincsenek benne azok a beavatkozások, amelyekről nem készült feljegyzés. Mennyi whisky-t isznak az emberek Chicago-ban? Mit gondoltok, hogy mi minden történik Los Angeles-ben egyetlen éjszaka leforgása alatt? Jeffersonville városában hányan vették a szájukra hiába az Úr nevét a mai napon? Most jobb-e a helyzet, vagy akkor volt jobb, amikor George Rogers Clark letutajozott ide?

Látjátok, teljesen megrontottuk a földet a magunk szennyével. Isten pedig elpusztítja azokat, akik a világot pusztítják. Isten mondta így. Mindig azt gondoltam, hogy van bennem valami, ami fel akar menni a hegyekbe és megnézni, hogy Isten milyennek is alkotta ezt a világot.

59 Utálom Floridát, ahol mű pálmafák vannak és... Óh! Inkább látnám a krokodilt, amint az őserdőben

felcsapja a farkát, mint hogy azt a sok csinált dolgot nézzem, amit Hollywood-ban is csinálnak. Ott van a nagy fényűzés és egy tucat részeges... Óh! Csak azt gondolom magamban: - Egy napon, egy napon majd... Igen.

60 De emlékezzetek rá, hogy a Biblia megmondta nekünk a Máté 5-ben, hogy a szelídek öröklik a földet. Így van. A szelídek és az alázatosak öröklik a földet. Jézus azt mondta: "Áldottak (Károli: boldogok) a szelídek..." Azok az egyszerű emberek, akik nem próbálnak nagy valakik lenni. "Ők öröklik a földet." Jézus mondta így. Igen.

Az emberek tehát megrontották a földet, Isten pedig el fogja pusztítani őket. A szelídek azonban öröklik a földet, miután a föld megtisztíttatik.

61 Most pedig, óh! A másik kézbe eljátszott birtoklevél most az eredeti tulajdonos kezében van, a Mindenható Isten kezében. A földre és az örök életre szóló birtoklevél. Amikor Ádám eljátszotta azt, akkor a Sátán mocskos kezei nem kaparinthatták meg azt a birtoklevelet. Tehát visszakerült az eredeti tulajdonoshoz, Magához Istenhez. Pár perc múlva meg is találjuk ezt. Ott ül tehát Isten a trónon, kezében a birtoklevéllel! Óh, ettől olyan vallásosnak érzem magam! Az örök életre vonatkozó birtoklevél! Egy kivonat arról, hogy az örök életre vonatkozó birtoklevél... Amikor Ádám eljátszotta azt a bölcsességért a hit helyett, akkor az a birtoklevél visszakerült a tulajdonos kezébe, a Mindenható Isten kezébe. Milyen nagy dolog ez!

Rendben. Várakozik... Mit tesz? Isten kezében várja a megváltás követeléseit. Ő utat készített a megváltásnak. Készített egy visszautat, és egy napon a Megváltó vissza is fogja venni azt. Látjátok most már, hogy hová lyukadunk ki? Figyeljük ezt a dolgot a trónon. Rendben. A megváltás követeléseit várja, a saját megváltásáét.

62 Mi is a megváltás könyve, ez a birtoklevél, ez a tulajdonosi címet igazoló kivonat? Azt mondod: - Kivonat?

Mit jelent az, hogy kivonat? Azt jelenti, hogy vissza a kezdetéig nyomon van követve. Mint az a kis... Mint az a kis tintacsepp, amiről ma délelőtt szó volt. Amikor belecseppent a fehérítőbe, akkor teljesen a kezdetéig visszament. Amikor pedig a bűn megvallásra kerül és beleesik Jézus Krisztus vérébe, óh, akkor ez egy kivonat szerinti jogot ad arra, hogy újra visszatérj a Teremtőhöz, és ezzel Isten fiává legyél. A kivonat szerinti birtoklevelet a Mindenható tartja a kezében. Óh!

63 A megváltás pedig kiterjed mindarra a jog szerinti tulajdonra, amit Ádám és Éva elveszítettek. Óh, óh, óh! Mire kellene, hogy késztessen ez egy újjászületett keresztényt! Annak a kivonat szerinti birtoklevélnek - az örök élet birtoklevelének - a törvény szerinti birtoklása azt jelenti, hogy birtokodban van mindaz, amit Ádám és Éva elvesztettek. Ehhez mit szólsz, testvérem? A birtoklevél birtoklása!

Ádám nem felelhetett meg a megváltás követelményeinek, miután ráébredt arra, hogy elvesztette azt. Vétkezett és elválasztotta önmagát Istentől, és a szakadéknak ezen az oldalán volt, ezért ő maga nem végezhette el a megváltást. Egyszerűen nem tehette meg, mert neki magának is a megváltásra volt szüksége. Tehát nem végezhette el.

64 A törvény azonban egy rokon megváltót követelt. Isten törvénye egy rokon megváltót követelt. Ha ezt fel akarjátok írni magatoknak - tehát a rokon megváltóról -, akkor a 3Mózes 25-ben találjátok meg. Nem lesz időnk arra, hogy alaposan átnézzük ezt, mert tudjátok, mindegyik igeréssszel eltölthetnénk egy teljes estét.

Isten törvénye azonban elfogadott egy helyettesítést. Mi volna akkor, ha Isten nem ajánlotta volna fel, hogy egy helyettest is elfogad? A szeretet azonban arra késztette Őt, hogy elfogadja. Annak az embernek nem volt visszaútja, és nem volt út számára ahhoz, hogy visszatérjen. Elment onnan. Isten kegyelme azonban elhozta ezt a rokon megváltót Jézus Krisztus személyében. A törvény megkövetelte ezt, a kegyelem pedig teljesítette a követelést. Óh: Csodálatos kegyelem! Milyen édesen hangzik...

65 Isten törvénye egy ártatlan helyettesítőt követelt meg, és ki volt ártatlan? Minden ember nemi úton született meg. Nemi úton, minden egyes ember! Az az egyetlen ember pedig, aki nem így született meg, eljátszotta az örök életre vonatkozó jogait, és azt a jogát is, hogy ő lehessen a király a földön. Óh, amikor erre az igeversre gondolok: "... és megváltottál minket Istennek, (...) és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön." Óh, micsoda rokon megváltó! Óh, micsoda történetünk van nekünk ebben!

Figyeljétek meg, hogy a törvény megkövetelte, hogy egy rokon megváltó váltsa meg az elvesztett tulajdont. A kegyelem eleget tett ennek a követelésnek Jézus Krisztus személyében. Egy rokon megváltónak pedig az emberi fajból kell születnie.

66 Tehát hogyan lehetnénk mi, ha minden megszületett embernek kell...? És mindazok, akik nem látják, hogy ott egy nemi közösülésről van szó, teljesen vakok. Mert minden valaha is született embert egy

asszony hozott a világra. Isten pedig egy rokon megváltót követelt, akinek emberi lénynek kellett lennie. Óh, akkor mihez kezdhet így az ember? A törvény megkövetelte a rokon megváltót.

Isten nem fogadhatott el egy angyalt. Neki egy emberi lény kellett, mert mi nem vagyunk rokonságban az angyalokkal. Egymással vagyunk rokonságban. Az angyal soha nem esett el. Az angyal másfajta lény, másfajta teste van. Az angyal soha nem vétkezett, vagy bármi ehhez hasonló. Ő más. A törvény tehát egy rokon megváltót követelt meg, a földön pedig minden ember nemi úton született.

Hát nem látjátok-e, hogy ebből ered minden? Ott kezdődött el a bűn. És most látjátok, hogy hol tart? Itt jön tehát be a képbe a kígyó magva, látjátok.

67 Most figyeljetek. Egy rokon megváltót követelt meg. A megváltónak - a rokon megváltónak -, pedig az emberi fajból kellett világra jönnie. Erre azonban egyikünk sem alkalmas. De hadd szólaltassam meg nektek a trombitát. A szűztől való születés azonban meghozta a termést! Ámen! A szűztől való születés meghozta a mi rokon megváltónkat, aki nem más, mint a Mindenható Isten, aki Immánuellé lett, Immánuellé. A rokon megváltó betöltötte...

Látjátok, Isten hogyan töltötte be a követelését? És mi semmit sem tehetünk. Aztán színrelép a kegyelem, és beárnyékolja a törvényt, és termést hoz. Ámen!

68 Óh, amikor hazaértek: - Amikor odaérek a kis faházamhoz ott lent... Ahogy Neville testvér énekel róla... Amikor egy napon mind hallani fogjátok ezt az éneket: "Csodálatos kegyelem! Milyen édes a hangja! Amely megmentett egy olyan nyomorultat, mint én..." Akkor azt mondjátok: - Dicsőség az Úrnak! Az öreg Branham testvér is célba ért. Itt van, látjátok...

Óh, igen. "A kegyelem tanította félni a szívemet, a kegyelem vette el a félelmeimet, milyen drágán jelent meg az a kegyelem, abban az órában, amikor először hittem!" Csak várjatok egy percet, amíg odaérünk ehhez.

Óh!

69 Most figyeljetek. Ruth könyve gyönyörű képet ad erről, hogy Boáznak és Naóminak hogyan lett elveszített birtokuk. Mindannyian hallottatok már engem erről prédikálni, igaz? Emeljék fel a kezüket azok, akik hallottak engem erről prédikálni. Tehát értitek, látjátok. Boáznak megváltóvá kellett válnia, és ő volt az egyetlen, aki ezt megtehette. Rokonnak kellett lennie, egy közeli rokonnak. Naómi megváltásában pedig Ruthot is megkapta. Ez volt Jézus, amint Boáz Krisztus előképe volt. Amikor pedig Ő megváltotta Izráelt, akkor a pogány Menyasszonyt is megkapta vele. Amikor pedig, látjátok... Annyira csodálatos. Biztosan megvan itt valahol kazettán is, ha akarjátok, hogy nektek is meglegyen.

70 Most figyeljétek meg. Tehát egy rokonnak kellett lennie. Látjátok hát, hogy sem angyal nem végezhette ezt el, sem pedig ember. Embernek kellett lennie, de nem lehetett asszonytól született, illetve nemi közösülésből született. Ezért volt a szűz általi születés, hogy a Szentlélek árnyékolta be Máriát. Éppen ezért Jézus nem volt zsidó. Jézus nem volt pogány. Jézus Isten volt! Pontosan. Az Ő vére semmilyen nemi közösülésből nem származott. Ő Isten szent, megteremtett vére volt. És bennünket nem a zsidó vér tart meg, sem pedig a pogány vér. Isten vére tart meg bennünket. Ez így van a Biblia szerint. Ezt mondja a Biblia. Bennünket megtart...

71 Látjátok tehát, hogy Jézus Isten volt. Ő nem valamilyen harmadik személy, negyedik személy, vagy második személy. Ő a Személy. Ő Isten volt, látjátok. Ő volt az Isten, Immánuel. Isten lejött az Ő dicsőségéből, és kijelentette Magát...

Annyira szeretem Booth-Clibborn történetét, ezt a nagyszerű, gyönyörű éneket:

Le az Ő dicsőségéből, örökké élő történet,
Lejött az én Istenem és Megváltóm, és Jézus volt az Ő neve.
Istállóban született, sajátjainak idegen volt,
A fájdalmak, könnyek és gyötrődés embere.
Óh, micsoda leereszkedés hozott nekünk megváltást,
Amikor az éjszaka közepén, minden halvány reménysugár nélkül,
Isten, a drága, a gyengéd, félretette az Ő tündöklését,
Lehajolt, hogy megnyerjen engem, és megmentse a lelkemet (soul).
Óh, mennyire szeretem Őt! Mennyire csodálom Őt!
Az én lélegzetem, napfényem, és mindenben mindenem!
A nagy Megváltó az Üdvözítőm lett.
A nagy Teremtő az Üdvözítőm lett.
És Isten teljessége lakozik Őbenne.

Ő az, aki betöltötte a követelést.

72 A kegyelem megteremte Jézus Krisztus személyét. És látjuk, hogy ez a könyv... Isten kiterjesztette

az Ő sátorát. Lejött Istentől, hogy emberré legyen. Megváltoztatta a formáját, hogy a Mindenhatóból emberré legyen: hogy egy emberi alakot vegyen fel. Hogy meghalhasson azért, hogy megváltsa az embereket. Várjatok csak, míg meglátjuk Őt, amikor senki sem találtatik méltónak.

73 Rendben. A Bibliában, Ruth könyvében látjátok, miközben olvassátok, hogy egy ilyen személyt goel-nek neveztek. G-o-e-l volt a neve, goel (héber szó, jelentése: utálat, iszonyat, gyűlölet). Vagyis ő volt az a személy, aki eleget tudott tenni a követelésnek. A goel-nek tehát képesnek kellett lennie arra, hogy megtegye. Akarnia kellett megtennie, és rokonnak kellett lennie. A legközelebbi rokonnak kellett lennie, hogy megtegye. És Isten, a lélek megteremtője a mi rokonunkká vált amikor Ő emberré lett, hogy Magára vehesse a bűnünket, hogy kifizethesse az árat és hogy újra megválthasson bennünket Isten számára.

Itt van. Itt van a megváltó. Krisztus most megváltott bennünket. Most meg vagyunk váltva, azonban Ő még nem hirdette ki Magáénak az Ő tulajdonát. Lehet, hogy ezt máshogy látjátok. De ha vártok egy percet, akkor meglátjuk.

74 Még nem nyilvánította Magáénak, látjátok. Ha venné a megváltás könyvét... Mindent, amit Ádám birtokolt és amit elveszített, Krisztus visszaváltja. És Ő már megváltott bennünket, de még nem vette Magához a tulajdonát. Addig nem veheti Magához, amíg annak az ideje el nem jön. És aztán jön a feltámadás, aztán a föld ismét megújul, és aztán Ő Magához veszi a tulajdonát. Azt a tulajdonát, amit akkor szerzett, amikor megváltott bennünket. De erre a kijelölt időben kerül sor. Óh, óh.

Ez le van írva abban a hét pecséttel lezárt könyvben, amiről beszélünk most. Rendben, a megváltás könyve: minden le van írva benne. Mindaz, amit Krisztus a végén tenni fog, ki lesz jelentve számunkra a hét pecsétes könyvben, ha Isten megengedi ezt nekünk, látjátok. Rendben. Ki lesz jelentve,

75 és úgy kerülnek kijelentésre, amint a pecsétek feltöretnek és megnyílnak számunkra. Akkor megláthatjuk, hogy mi a megváltás eme nagyszerű terve, és hogy mikor és hogyan lesz elvégezve. Mindez el van rejtve ebben a titokzatos könyvben itt. Le van pecsételve, hét pecséttel van lezárva. És a Bárány az egyetlen, aki meg tudja nyitni őket.

Most pedig - elnézést -, rádöbbenünk... Ha meg akarjátok nézni az Igében, akkor odalapozhattok Jeremiás könyvében, és ott megláthatjátok... Amikor az ország elfoglalása zajlott, tudjátok, hogy ő vett a nagybátyjának... A nagybátyja fiának volt valamennyi földtulajdona, és ő végigment azon a pecsételésen. És ha vennénk mind... Ugyanez van a hét gyülekezeti korszakban is, ezek a pecsétek, és a többi helyen is ott.

76 Figyeljetek, az Ószövetségben egy pecsét olyan volt, mint ez. Mint egy tekercs. Itt volt egy titok, és az a titok el volt rejtve. Rendben, ezt a titkot körülpecsételték és leragasztották, és azt írták ide: tulajdonjog erre és erre a dologra. Aztán a következő, körbepecsételt titok az volt, hogy mi is volt az az örökség, és az pedig ezen az oldalon volt olvasható: a tulajdonjog erre és erre. És így ment tovább, míg végül egy tekercs lett belőle, mivel az embereknek akkor még nem voltak könyveik, mint ez itt. Egy feltekert írás volt az - ezt hányan tudjátok? -, amit tekercsnek neveztek. Egy lepecsételt tekercset tehát fel lehetett bontani itt - hogy mi volt annak a titka -, aztán fel lehetett tépni a pecsétet, hogy megnézzük, milyen tulajdon tartozott hozzá. Aztán fel lehetett törni a következő pecsétet, hogy megnézzük, milyen tulajdonra vonatkozott az.

77 És ez az egész dolog is hét pecsét. Ebben vannak Isten titkai a világ teremtésétől kezdve mind lepecsételve, és hét pecsét jelenti ki őket. Ha Isten megengedi, akkor levesszük ezeket a pecsételeket és végignézzük a Könyvet, és meglátjuk, hogy mi mindenről szól. Óh, remélem, hogy nagyszerű lesz ez.

A megváltás titka el van pecsételve addig... Ezt a könyvet nem lehet feltörni az utolsó angyal üzenetéig. Ott volt a tekercs. Tudtuk, hogy ott volt. Tudtuk, hogy a megváltásról szólt. Hittük, hogy a megváltás volt az.

78 Jeremiás azt mondta: "Ezt a tekercset (Károli: levelet)..." Amint olvassuk, azt mondta: "Ezt a tekercset egy földi edényben (Károli: cserépedényben) kell tartani." Óh, micsoda gyönyörű dolog van itt, amiről beszélhetnék egy ideig. Ez a tekercs egy földi edényben volt tartva. Egy edényben, ami egyszer testté lett - dicsőség! -, meghalt, újra feltámadt, és egy földi edényben volt tartva a megvásárlás idejéig. Óh! Gyönyörű.

Rendben. Tehát ezek az üzenetek benne vannak tartva mindaddig, ameddig ez a földi edény... Isten kijelölt időpontjáig az utolsó földi hírnök idejében. És mindaz, amiről úgy ítéltek az emberek, hogy azt mondták: - Tudom, hogy ez ott van. Hiszem, hogy ott van... És harcoltak érte, kimondták azt, és létrehozták a dolgokat: hit által hitték. Most azonban kijelentésben kapjuk meg ezt, Isten kezéből, igazolással. Isten mondta ezt. Megígérte.

79 Most pedig. Lássuk csak, hol tartunk? Menjünk a 2. vershez. Sok időt töltöttünk az 1. verssel, de most menjünk a 2. versre. Valószínűleg a következő verssel nem töltünk el ennyi időt.

"És láték egy erős angyalt, aki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecséteit?"

Most pedig, emlékezzetek, olvassuk el az 1. verset újra, hogy összerakjuk a kettőt.

"... És láték a jobb kezében annak, aki a királyi széken űle..."

Isten. Ki az? Isten: az élet könyvének teljesen eredeti tulajdonosa. Ő tartja azt a kezében, Isten. Amikor Ádám eltékozolta, az visszakerült az eredeti tulajdonoshoz. Őhozzá tartozik. És a látomásban János odanézett és a királyiszéken ülő jobb kezében látott egy könyvet, ami belülről és hátul is tele volt írva, és amely hét pecséttel volt lepecsételve. Látjátok, belülről.

80 Amikor a pecsétek feltörésére kerül sor, akkor meglátjátok, hogy ez egyenesen az Igébe megy vissza, egészen az elejéig. Mert a pecsétek mindegyike... Az egész dolog együtt, az egész titok, itt van elrejtve ezekben a pecsétekben, látjátok. A Biblia minden titka itt van ezekben a pecsétekben, és a pecséteket nem lehet feltörni a kijelölt időig. Ezt mindjárt be is bizonyítom, egy percen belül.

81 Figyeljétek most meg tehát, hogy a könyv - emlékezzetek erre -, le van pecsételve. Van egy... Itt ez a pecsét. Aztán a másik is körül van tekerve: egy pecsét. Aztán a másik is körül van tekerve: egy pecsét. Ez a megváltás könyve. És ebből az egészből áll össze a könyv, és hét pecséttel van lepecsételve. És aztán ez ott van a hátoldalán, mert fel van tekercselve. A lepecsételt titok a belsejében van, és kívülről csak annyit mond: a fehér lovas, a fekete lovas, stb. A teljes könyv titka azonban azokban a pecsétekben van. Mózes 1. könyvétől kezdve a Jelenések könyvéig a megváltás teljes terve... Ebben a hét pecsétben van kijelentve. Óh, ez egy nagyon fontos idő. Isten segítsen bennünket megragadni ezt.

82 Most. És egy erős angyal... A 2. vers... Az erős angyal nagy hanggal hirdette: - Kicsoda méltó? Méltó mire? - Kicsoda méltó, hogy kezébe vegye ezt a könyvet?

Most pedig látjuk... Hol van a könyv most? Az eredeti tulajdonosánál, mert a fia eltékozolta azt, Isten első fia az emberi fajból. Amikor pedig ő eljátszotta a jogait, hogy a Sátánra hallgasson, feladta... Mit tett? Isten Igéje helyett a Sátán bölcsességét fogadta el.

83 Most pedig, nem állhatnánk itt meg egy kicsit? Isten fiai inkább választják egy teológiai iskola elgondolását erről Isten Igéje helyett, látjátok. Ugyanaz, amit Ádám tett: eljátszotta a jogát. Amikor pedig ezt tette, az egyből visszakerült. Hát nem látjátok, hogy hol voltak azok a korszakok? Egyenesen visszatért az eredeti tulajdonoshoz. János pedig Lélekben, amint ott állt a Mennyben - felemeltetett oda a gyülekezeti korszakokból -, látta a gyülekezeti korszakokat, és aztán felemeltetett a 4. fejezetben. Ő azt mondta: "Jöjj fel magasabbra. Megmutatom neked az eljövendő dolgokat."

84 Aztán látta a trónon ülőt, kezében ezzel a könyvvel, a jobb kezében. Gondoljatok bele. Aztán ebben a könyvben ott volt a megváltásra vonatkozó birtoklevél, és ez hét pecséttel volt lepecsételve. Aztán pedig egy angyal jött elő. Egy erős angyal hirdette nagy hanggal a következőt: - Kicsoda méltó arra, hogy megnyissa ezt a könyvet és hogy a kezébe vegye ezt a könyvet? Ki tudja felnyitni a pecséteket? Ki tudja kinyitni ezt a könyvet? Látjátok? Az angyal kérdezte ezt meg, János látta. És azt mondta: - Kicsoda méltó? Álljon elő... Óh! Talán csak valahogy ezt érzem, de... - Álljon elő... Ezt mondta az angyal: - Álljon elő...

Itt van a megváltás könyve. Itt van a megváltás terve. Itt van az egyetlen útja annak, hogy valaha is meg legyél váltva, mert az egész mennynek és földnek a megváltásáról egy birtoklevél szól. - Lépjen elő, ha akar... Óh! - Most szóljon, vagy örökre tartsa magában a mondanivalóját. Lépjen elő és követelje magának ezt a könyvet. Kicsoda méltó arra, hogy megtegye ezt?" És János azt mondta, hogy egyetlen személy sem találtatott méltónak erre a mennyben, hogy egyetlen ember sem találtatott méltónak erre a földön, és hogy egyetlen ember sem találtatott méltónak erre a föld alatt. Egyetlen valaha is élt ember sem találtatott méltónak erre. Senki sem találtatott méltónak rá.

85 Az angyal hívása egy olyan hívás volt, amely a rokon megváltót szólította fel megjelenésre. Isten azt mondta: - Van egy törvényem. A rokon megváltó lehet egy helyettesítő... Hol van az a rokon megváltó? Kicsoda képes a kezébe venni ezt?

És Ádámtól kezdve végignézve az apostolokat, a prófétákat és minden mást is, senki sem találtatott méltónak erre. Mit lehet erről mondani? Senki a mennyben, senki a földön, senki, aki valaha is élt... Ott állt Illés és ott állt Mózes. Ott állt az összes apostol. És ott álltak azok, akik meghaltak - szent emberek -, Jób és a bölcsek is. Mindenki ott állt és senki sem találtatott méltónak még csak arra sem, hogy rátekintsen a könyvre; nemhogy kézbe vegye azt és feltörje a pecséteket!

Akkor pedig hol jön be a képbe a pápa a többiekkel együtt? Hol vannak a püspökeitek? Hol vannak az érdemeink? Semmik vagyunk! Így igaz.

86 A rokon megváltót kérte előlépni. János azonban azt mondta, hogy egyetlen ember sem találtatott méltónak. Nem arról van szó, hogy nem voltak ott jelen méltó személyek. Nem arról van szó, hogy nem volt ott például egy olyan angyal, mint Gábriel vagy Mihály. De ne felejtsük, hogy egy rokonnak kellett lennie. Emlékezzünk rá, hogy János azt mondta: "Egyetlen e-m-b-e-r sem... Nem angyal, nem szerafok. Ők nem vétkeztek, azonban ők egy másik osztályba tartoztak. Ők soha nem estek el. Azonban ennek a személynek egy rokon megváltónak kellett lennie. Egyetlen ember sem, mert egyikük sem volt megváltva. Egyetlen ember sem volt méltó arra, hogy ránézzen a könyvre. Óh, nem! Óh, óh!

87 Tehát egy emberi lénynek, egy rokonnak kellett lennie. Ezt kérte az angyal, és sehol nem találtak ilyet. Nem volt senki: egyetlen püspök sem, egyetlen érsek sem, egyetlen pap sem és semmilyen más magas rangú ember. Egyáltalán semmi sem volt még csak... Még ahhoz sem volt senki elég szent, hogy akár csak ránézzen is arra a könyvre. Óh! Óh! Óh! Ez kemény dolog, de ezt mondja a Biblia. Csak azt idézem, amit János mondott.

88 A Biblia azt mondja, hogy János sírt. Nem úgy, ahogyan néhányan tanították... Hallottam, hogy egy ember azt tanította egyszer, azt mondta: - János azért sírt, mert nem találta magát méltónak... Óh, a Szentlélek alatt bárki jobban tudná ezt, látjátok. Isten ihletése alatt tudnánk, hogy nem erről van szó.

Azonban János sírt. Itt van, amiért szerintem sírt: ha senki sem találtatott méltónak, és senki sem tudta kinyitni a megváltásnak eme könyvét, akkor az egész teremtett világ el volt veszve. Ez Isten saját törvénye, és Ő nem gyalázza meg az Ő törvényét. Illetve inkább nem szegi meg azt.

89 Látjátok, Isten egy olyan rokon megváltót követelt meg, aki méltó volt erre, aki képes volt megtenni ezt, és akinek megvolt hozzá a vagyona. És azt mondta az angyal: - Álljon tehát elő az a rokon megváltó.

János pedig figyelt. Végignézte a földet, végignézett mindent a föld alatt, és nem volt senki. A teremtett világ és minden más elveszett ezzel. Persze, hogy sírt János. Hiszen minden elveszett.

Azonban csak egy percig sírt. Aztán a vének közül előlépett valaki, és azt mondta: - Ne sírj, János... Óh! Csak egy percig tartott a sírása.

János azt gondolta: - Óh, hol van az az ember? Ott állnak a próféták. Ők is úgy születtek, ahogyan én. És ott állnak a bölcsek. Ott állnak... Óh, hát nincs senki?

90 - Egy olyan embert akarok, aki képes megtenni ezt. Egy olyan embert akarok, aki képes megváltani... És nem találtak ilyet. Ezért fakadt sírásra János. Minden elveszett, és ezért sírt olyan keservesen. Szomorú volt, mert minden, az egész teremtett világ elveszett, ha nem tudnak találni valakit. Dicsőség Istennek! Ha nem tudnak találni valakit, ha nem tudják teljesíteni ezt a követelést, akkor elveszett minden emberi lény, az egész világ és az egész teremtés. Minden elveszett: a megváltás joga, az örök életre szóló jog, a világosság. Mindezeket a jogokat eljátszotta az ember, és nem volt senki, aki ki tudta volna fizetni az árat.

91 János pedig elkezdett sírni, mert senki sem találtatott méltónak és mert senki sem tehette meg, hogy akár csak ránézzen is arra a könyvre. Óh, egy emberi lény kellett. János sírt, mert senki sem tehette meg ezt, és mert minden elveszett.

Aztán pedig egy hang szólt az egyik véntől, aki ott állt a négy lelkes állat és az egész hatalmas mennyei sereg között, és azt mondta: - Ne sírj, János... Óh, Isten kegyelme! - Ne fájjon a szíved, János. Ne sírj. Mert győzött a Júda törzséből való oroszlán, Dávid gyökere és ága... A 'győzött' szó azt jelenti, hogy megbirkózott vele, és legyőzte az ellenfelét. Óh, óh! Gecsemáné-kertje, amikor vércseppek hulltak le az arcáról, akkor győzedelmeskedett Ő. Győzött az Oroszlán és a Dávid gyökere, diadalt aratott.

92 Mint ahogyan Jákób olyan volt, aki kiszorította a másikat a helyéről. Amikor pedig az angyallal lépett kapcsolatba, kitartott. Az angyal próbált elmenni tőle, de ő azt mondta: - Nem engedlek elmenni... Kitartott addig, amíg megkapta, amit akart. A neve pedig megváltozott: a másikat a helyéről kiszorítóból, amit csalót jelent, mi lett? Egy uralkodó Istennel, Izráel. Ő győzött.

93 Ez a Júda törzséből való Oroszlán pedig győzött. Azt mondta: - Ne sírj, János, mert győzött a Júda törzséből való Oroszlán, a Dávid Gyökere. Ő már győzött. Elvégezte. Elvégeztetett, János! Óh, óh. Az Ő bölcsességével Ő megalkotott egy olyan fehérítőszert, amelyik visszaküldi a bűnt azokra zsíros kezekre, amelyek bemocskolták azt. Az emberi fajt. Igen.

94 Amikor azonban János odafordult, hogy megnézze, egy bárányt látott. Mennyire más, mint egy oroszlán! Ő azt mondta: - Győzött az Oroszlán... Látjátok, megint használhatom itt ezt: Isten egyszerűségben elrejtőzve. Ő azt mondta: - Ő egy oroszlán... Az oroszlán az állatok királya. Győzött az Oroszlán. A legerősebb lény, ami csak van, az az oroszlán.

Amikor ott feküdtem kint Afrika őserdeiben, hallottam a zsiráfok rikoltását, a nagy, hatalmas elefánt

feltartott ormányú trombitálását; és hallottam a vadon vadjainak vérfagyasztó üvöltését, és a bogarakat... És Billy Paul és én ott feküdtünk egy öreg kis helyen, amit teljesen beleptek a tüskék. És amikor a távolból meghallottunk egy oroszlánt üvölteni, akkor a vadon minden élőlénye elhallgatott. Még a bogarak is abbahagyták a lármázást. A király beszélt. Óh, óh.

Én mondom nektek, hogy ez az, amikor a felekezetek és a kételkedések a földre esnek. Minden elhallgat, amikor a király beszél. És ez a Király. Ez az Ő Igéje.

95 Óh! Azt mondta: - János, ne aggódj, ne sírj. Ne szomorkodj, János. Hiszen itt tartalak téged egy látomásban. Itt mutatok neked valamit. És tudom, hogy teljesen megtörtél, mert tudod, hogy semmit nem lehet megváltani, hogy minden elveszett. Senki nem felel meg a követelménynek. Azonban a Júda törzséből származó oroszlán... Tudjátok, hogy Júda - tudjátok, felrajzoltuk ide a táblára -, Júda törzsének a jele az oroszlán volt.

Emlékeztek rá, hogy az oroszlán, a bivaly és a többiek, és az emberarc és a többiek ott álltak - és azok a szeráfok - és nézték az Igét, miközben Márk, Máté, Lukács és János ott álltak az Apostolok Cselekedeteinek könyve körül.

96 Hallottam egy embert, egy nagy prédikátort azt mondani: - Az ApCsel csak az állványozó munka... Ez volt az első szőlőtőke, amit a szent gyülekezet előhozott. Igen, uraim. És ha valaha is előhoz majd egy másikat, az is ugyanolyan lesz. Igen, uraim! Vannak beleoltott töveitek, amik citromot teremnek, pedig narancsot kellene teremniük. Amikor viszont az a szőlőtő újra ágat hajt majd, az pontosan ugyanolyan lesz, mint amilyen az eredeti volt.

Máté, Márk, Lukács és János pedig, azok az evangéliumok, ott állnak és vigyáznak erre. Egy ember bölcsessége, egy oroszlán ereje, egy bivaly munkája és egy leopárd, illetve helyesebben egy sas gyorsasága. Igen, ott áll az evangélium. Micsoda...? Emlékeztek rá, amikor átvettük ezt? A hét gyülekezeti korszakban van.

97 Tehát Ő azt mondta: - A Júda törzséből való Oroszlán... Miért? Júda törzséből való! Óh, Júda! "Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca térdei közül; míg eljő Siló..." Ő tehát Júdán keresztül jön el. Júda törzsének jelvénye pedig, az Oroszlán, győzött. Legyőzte az ellenfelet.

Amikor pedig János körülnézett, hogy hol van az az oroszlán, egy bárányt látott. Különös dolog oroszlánt keresni, és aztán bárányt látni. A vén oroszlánnak nevezte Őt. Amikor azonban János odanézett, egy Bárányt látott. Egy Bárányt, amely mintha megöletett lett volna a világ teremtésétől kezdve. Egy megöletett Bárány: mi volt az? Mi volt az a Bárány? Véres volt, megsebesült: egy olyan Bárány, amelyet megöltek, de amely újra élt. És Ő véres volt. Óh, óh! Hogyan tudtok ránézni erre, emberek, és közben bűnösök maradni?

98 A Bárány pedig előlépett. A vén azt mondta: - Egy Oroszlán győzött, a Júda törzséből származó Oroszlán... János pedig odanézett, hogy lássa az Oroszlánt. Ott pedig egy Bárány lépett elő, remegve, véresen, megsebzetten. Ő győzedelmeskedett. Látszott rajta, hogy egy csatában vett részt. Megölték, de újra élt.

99 Tudjátok, János itt korábban nem vette észre ezt a Bárányt. Korábban nincs említés róla. Sehol nincs róla említés.

János nem látta meg, amikor végignézett a mennyeken, amikor kereste. Azonban itt most előlép. Figyeljetek. Amikor előrelépett, akkor honnan jött elő? Az Atya trónjától, ahol azóta ült, hogy megölték, és hogy újra feltámadt. Feltámadott, és Isten jobbjára ült, örökké azért élve, hogy közbenjárjon. Ámen! Közbenjáróként felkelt ma, és saját vérével jár közben az emberek közömbössége felett. Ő az, akitől én függök. Még mindig be volt fedve a fehérítőszerrel: a bűn megbocsátásának fehérítőszerével.

100 János ránézett arra a Báránya, és a Bárány úgy nézett ki, mintha megölték volna. Aztán megfigyelte, hogy a Bárány megsebesült. Vágások és ütések nyomai voltak rajta, és vérzett. Egy véres Bárány. Ez vette át a mi helyünket.

Hát nem különös az, hogy egy egyszerű báránynak kellett a mi helyünkbe lépnie? És János látta a Bárányt. A Bárány előlépett. János nem látta Őt, mert Ő ott hátul volt az örökkévalóságokig, ahol közbenjárt. És rámutatott azokra, akik Istenhez jöttek a bikák és kecskék vére alatt, a helyettes áldozatuk alatt, és hogy Ők is hittek, és Őrá mutattak... És a vér nem lett kiontva, így ő ott volt, hogy megtisztítsa őket. Ott volt, hogy megtisztítson téged és engem. És óh, Isten! Remélem, hogy ma este is ott van. Minden bűnösért öletett meg a Bárány.

101 Hogyan láthatja Jehovah csak azt az egyetlen, véres Bárányt ott állni? A Bárány pedig most előlépett a látomásban, amint meg volt ölve. Figyeljétek meg, hogy az Atya trónjától jött előre. Óh, gondoljátok át! Honnan lépett elő ebbe a látomásba? A dicsőségből jön elő, ahol az Isten jobbján ült. A dicsőségből lépett elő János számára.

Óh, hát nem volna egy dicsőséges dolog, ha a bűnös gondolatainkat ma estére félre tudnánk tenni elég hosszú ideig ahhoz, hogy elfogadjuk Őt, és Ő pedig előlépne a dicsőségből ma este, és bármelyikőtökkel megismertetné Magát? A Bárány előlép a dicsőségből közbenjárni - rendben -, hogy követelje Magának az Ő megváltását.

102 Ne felejtsétek, hogy Ő közbenjáróként munkálkodott ott hátul. De emlékezzetek rá, hogy ezek a pecsétek készen állnak arra, hogy valaki felnyissa őket. A Bárány pedig Isten szentélyéből jön elő. Csak várjatok arra az órára, amikor odaérünk, és amikor arról a csendben eltelt fél óráról beszélünk majd. A szentély füstöl. Nincs több közbenjárás. Az áldozat elment onnan, és most már az ítélőszék az. Nincs rajta többé vér, mert a vérrel ellepett Bárány elment onnan! Ne várjatok addig az időig.

103 Emlékeztek az Ószövetségre? Amíg a vér nem volt rajta a kegyelem tábláján, addig az az ítélet volt. Amíg azonban a vér rajta volt, addig kegyelem volt. Amikor azonban a Bárány elment onnan, azzal véget ért.

Mi volt Ő? Egy közbenjáró. Senki más személy… Akkor mondjátok meg nekem, hogy Mária hol végezhetné a közbenjárást. Mit ajánlhatna fel Mária? Mit ajánlhatna fel Szent Ferenc, assis-i Szent Ferenc, vagy bárki… Sőt, inkább Szent Cecilia, vagy bárki más emberi lény? János soha nem látott olyasmit, hogy ezer szent jött volna elő a közbenjárás helyszínéről. János egy Bárányt látott, egy megölt, véres Bárányt.

Nekem nem számít, hogy hány szentet öltek meg. Hiszen megérdemelték, egytől egyig. Mint ahogyan a lator mondta a kereszten: - Vétkeztünk, és megérdemeljük ezt. Ez az ember viszont semmit nem követett el…

104 Ő volt az egyetlen ember, aki méltónak találtatott. Itt jön elő a közbenjárás helyszínéről. Miért jön most elő? Figyeljétek Őt. Óh, óh!

János sírt. Hová lesz minden? Mi fog történni?

Azt mondta: - Ne sírj, János… Mondta a vén. - Itt jön az Oroszlán… Ő az, aki győzedelmeskedett.

Amikor odanézett, egy Bárányt látott előjönni, aki véres volt, akit megöltek. Tudjátok, hogy minden megölt lény véres. Megölték. Elvágták a torkát, vagy valahogy máshogy ölték meg. Teljesen beborítja a vér. Itt jön egy bárány, akit megöltek. És Ő jött elő. Óh! Miért? Hogy követelje Magának a megváltását. Ámen! Óh, nem érzitek most azt, hogy oda akartok menni a sarokba, leülni és sírni egy ideig?

105 Itt jön egy bárány, amely még mindig véres. Senki más nem volt. Ott állt az összes ünnepelt ember, de egyikük sem tehette meg ezt. Itt jön tehát most a Bárány. A közbenjárói ideje véget ért, elmúltak a közbenjárás napjai. Akkor fog ott állni az az angyal - várjatok, amíg odaérünk hozzá a pecsétekben -, és: "Idő pedig többé nem lészen." Így igaz.

Az a fél órányi csend: figyeljétek meg, hogy mi történik azalatt a fél órányi csend alatt, amikor jövő vasárnap a hetedik pecsét, ha az Úr akarja…

106 Ő tehát előjön - hogyan? -, hogy Magához vegye a követelését - óh, óh! -, előjön, hogy Magához vegye a követelését. Ő elvégezte a rokon feladatát. Lejött, emberré lett, meghalt. Elvégezte a rokon megváltó munkáját, azonban még nem szólalt fel a követeléséért. Most azonban színre lép, és követeli a jogait, amelyért megölték Őt. Figyeljétek, hogy mi történik, óh, óh! Mert, mivel az ember rokona lett, és meghalt az ember helyett, hogy megváltsa az embert… A vénnek azonban igaza volt, amikor azt mondta, hogy Ő egy oroszlán, látjátok? A vén úgy nevezte Őt: egy oroszlán. Mert Ő egy bárány volt, egy közbenjáró, egy véres bárány. Most azonban úgy jön elő, mint egy oroszlán.

Az Ő közbenjárásának napjai véget értek. "... aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, legyen szent (Károli: szenteltessék meg) ezután is." A dolog lezárult. Óh, testvérem, akkor mi lesz? Mi lesz akkor? És ne felejtsétek, hogy a hetedik gyülekezeti korszakban jön el, amikor Isten titkai megnyittatnak.

107 Most nagyon figyeljetek. Kell, hogy ezt megértsétek. Ő tehát a közbenjárói munkáját végezte, közbenjárt a hívőért. 2000 éven át ott volt hátul Ő, egy Bárány. Most azonban előjön az örökkévalóságból, hogy Magához vegye a birtoklevéllel ellátott könyvet, hogy feltörje a pecsétéket és hogy kijelentse a titkokat. Mikor van ez? Az idők végén. Értitek? Rendben, akkor tovább megyünk.

Tehát feltöri a pecsétéket és nyilvánvalóvá teszi a titkokat azok számára… A hetedik angyalnak, akinek az üzenete azért van, hogy kijelentse vele Isten összes titkát. Isten titkai ebben a hét pecsétben vannak benne, értitek? Ezt mondta Ő itt. Minden titok ebben a hét pecsétben van benne.

108 Most tehát előjön a Bárány. Isten és ember közötti közbenjáróból Ő egy oroszlánná lesz. Amikor pedig Ő egy oroszlánná lesz, Magához veszi a könyvet. Ez az Ő tulajdona. Isten tartotta eddig Magánál a titkot. Most azonban jön a Bárány. Senki nem veheti magához a könyvet. Még mindig Isten kezében

van. Egyetlen pápa, pap, vagy bárki legyen is az, nem veheti kézbe… A könyvet. A hét pecsét még nincs kijelentve, látjátok? Amikor azonban a közbenjáró… Amikor végez a közbenjárói munkájával, akkor Ő előlép. És János… A vén azt mondta: - Ő egy oroszlán… És Ő előlép. Figyeljétek Őt. Óh, óh! Látjátok?

Előlép, hogy Magához vegye a könyvet - most figyeljetek -, hogy kijelentse Isten titkait, amelyekkel kapcsolatban mások találgattak mindezekben a gyülekezeti korszakokban. Látjátok, a hetedik angyal… Ha ez a könyv, ez a titok, valóban az Isten Igéje; akkor a hetedik angyalnak egy prófétának kell lennie, akihez jön Isten Igéje. Semmilyen pap, pápa vagy bárki más, nem kaphatja ezt meg. Az Ige nem jön az ilyenekhez. Isten Igéje csak egy prófétához jön, mindig.

A Malakiás 4 ezt ígérte meg. Amikor pedig Ő előlép, akkor Magához veszi Isten titkait arról, hogy a gyülekezet hol keveredett bele ezekbe a felekezetekbe, és visszafordítja a gyermekek szívét az atyák szívéhez. Aztán pedig lesújt a világ megítélése, és megégettetik a föld. Aztán az igazak előjönnek a gonoszak hamvain az ezeréves királyságban. Értitek ezt most? Rendben.

109 Mások találgattak ezekkel kapcsolatban a felekezeti korban. De látjátok, kell, hogy ő… Ez az ember, a Jelenések 10:1-4 hetedik angyala egy… A hetedik angyalnak adatnak meg Isten titkai, és ő végzi be mindazokat a titkokat, amelyek nyitva maradtak a gyülekezeti korszakok ideje alatt.

Tehát látjátok, hogy miért nem a felekezetben lévő testvéreim ellen szólok. A felekezetek rendszeréről van szó! Ők nem… Nekik nem kell próbálniuk megérteni ezt, mert ott nem lehet kijelentve ez. Ez így van az Ige szerint. Ők feltételezték ezt, hittek benne, és hit által jártak eszerint. Most azonban nyilvánvalóan bizonyságot nyert. Ámen! Óh, óh! Micsoda igerész!

110 Most pedig figyeljetek. Akkor Ő az, a Bárány, aki királyként elfoglalja a helyét, amikor az Ő szentjei jönnek és megkoronázzák Őt urak Urának és királyok Királyának. Értitek? Látjátok, lejárt az idő. Jelenések 10:6. Idő pedig többé nem lészen.

111 Figyeljétek meg, hogy ennek a Báránynak hét szarva van. Észrevettétek ezt? "… hét szarv vala…" Már átvettük ezt. A szarvak az állat erejét jelentik. És figyeljétek meg, hogy Ő nem egy állat volt, mert Ő vette el a könyvet trónon ülőnek a jobb kezéből, látjátok?

Figyeljetek. Óh, óh! Azt hiszem, leírtam ezt valahová. Óh, feltörni a pecséteket és felbontani azt a tulajdoncímet - a birtoklevelet -, és az üzenetet az utolsó angyalnak. Ő pedig elfoglalja az Ő királyi helyét. Ezért jön most elő, hogy ezt megtegye.

Most figyeljetek, amikor Ő előlép, a hét szarv… Amikor látta ezt a Bárányt - János, aki nézte Őt -, az a Bárány olyan volt, mintha megölték volna. Véres. Ő pedig előjött az örökkévalóságból, és többé már nem közbenjáró volt. Akkor aztán imádkozhat az ember Máriához, amennyit csak akar!

Senki nem volt sem a mennyben sem a földön, egyetlen személy sem, egyetlen élőlény sem, senki más, aki megtehette volna. János még sírt is emiatt. Óh, katolikus barátom, hát nem látod ezt? Ne imádkozz egy meghalt személyhez. A Bárány az egyetlen közbenjáró, látod? Ő volt az, aki előlépett.

112 És mit csinált Ő? Eddig ott volt hátul, és közbenjárt mindaddig, amíg a vére jóvátételt hozott minden személyért. A Bárány pedig tudja, hogy mi van megírva a könyvben. Ő tehát a világ teremtése óta ismerte azoknak a neveit, amelyek benne voltak ott. És ott állt hátul közbenjárt így egészen addig… Közbenjáróként munkálkodott egészen addig, amíg mindenki megváltatott, akinek a neve benne volt a könyvben, és így végzett a munkájával. Most pedig előjön onnan.

113 Látjátok, ő elvégezte a rokon munkáját. Tudjátok, mi volt a rokon feladata: bizonyságot tenni a vének előtt. Emlékeztek rá, amikor Boáz lerúgta magáról a cipőjét, és a többi eseményre? Ő mindezt megtette most. Most pedig eljön, hogy Magához vegye a Menyasszonyát. Ámen! Most Királyként jön el. És keresi az Ő királynéját. Ámen! Ebben a könyvben van benne ennek az egésznek a titka, hét pecséttel körülzárva - óh, testvérem! -, hét pecséttel, várva, hogy eljöjjön Ő.

Figyeljetek, vegyük át ezeket a jelképeket. Még csak 21:00 óra van. Van még úgy három óránk. A Sátán egyfolytában azt mondja nekem, hogy az emberek fáradnak, így… Én is gondolom, hogy fáradnak, de akkor is vegyük át ezt.

114 A hét szarv a hét gyülekezet, látjátok. A hét gyülekezeti korszak, mert ez volt a bárány védelme. Amivel Ő védte a földön lévő tulajdonát, az egy Istentől küldött embercsoport volt, akik ellátták a védelmet, látjátok. A Bárány szarvai. A hét szem pedig a hét gyülekezeti korszak hét hírnöke: hét szem, hét látó.

115 Akartok felírni magatoknak néhány igehelyet? Lapozzunk csak oda. Mit mondtok? Van még annyi időtök? Rendben, lapozzunk Zakariáshoz, Zakariás könyvéhez egy kis időre, és onnan olvassuk ezt fel. Nem akarlak túl sokáig itt tartani benneteket ezeken a dolgokon, és… Mégis, nem akarom, hogy kihagyjátok ezt. Hiszen micsoda fontosabb ennél? Egy ember számára az örök életnél semmi sem

fontosabb, és ezt meg kell most ragadnunk, és bizonyosnak kell lennünk abban, hogy meg is ragadtuk. Rendben.

116 Rendben, uraim. Tehát Zakariásból akarunk olvasni, a 3. fejezetből. Azt hiszem, így van. Zakariás 3. Most tehát átnézzük ezeket a jelképeket, ha felírtam magamnak az igehelyeket. Csak úgy kiáltoztam örömömben, amikor erre az Igére bukkantam. De nem vagyok benne biztos, hogy jól írtam-e fel magamnak, vagy sem. Remélem, megvan. Zakariás 3, nézzük meg, hogy… 89-et írtam fel magamnak, de biztosan a 8. és 9. versről van szó. Rendben. Tudom, hogy nem lehet… Zakariás 3:8 és 9:

> *"Halld meg Jósua, te főpap; te és barátaid, akik előtted ülnek, mert megcsodált (Károli: jelképes) férfiak ezek: Ímé, bizony előhozom az én szolgámat, Csemetét (Krisztust)!*
>
> *Mert ímé e kő az, amelyet Jósua elé helyezek; egy kövön hét szem; ímé én faragom annak faragványait, így szól a Seregeknek Ura, és eltörlöm e földnek álnokságait egy napon."*

117 Most pedig lapozzunk a Zakariás 4: 10-hez. Zakariás 4:10. Figyeljetek:

> *"Mert akik csúfolták a kicsiny kezdetet (Isten egyszerűségben, látjátok?), örülni fognak, ha meglátják Zorobábel kezében az ónkövet. Hét van ilyen, az Úrnak szemei ezek, amelyek átpillantják az egész földet."*

A hét szem… A szemek a látást jelentik. A látás prófétákat jelent, látókat. Ennek a Báránynak hét szarva volt, és mindegyik szarvon egy-egy szem. Hét szem. Mi ez? Krisztus és az Ő Menyasszonya. Hét gyülekezeti korszak, amelyből előjött a hét próféta, a hét látó, a hét szem. Tehát az utolsónak egy látónak kell lennie. Rendben.

118 Figyeljétek meg, hogy itt nem egy állatról van szó. Ő kivette a könyvet a királyiszéken ülőnek a jobb kezéből. Ki volt az? A tulajdonos. Az eredeti tulajdonos, akinek a jobb kezében volt a megváltás könyve. És egyetlen angyal sem, egyetlen angyali lény sem léphetett a helyébe. Ez a véres Bárány pedig előlépett, és kivette a könyvet a kezéből. Mi volt az? Testvérem, ez a legmagasztosabb dolog a Bibliában. Egy olyan cselekedet, amit egyetlen angyal, vagy semmi más nem végezhetett el. A Bárány pedig előjött és elvette azt a trónon ülőnek a jobb kezéből. Mi történt? Most már a Bárányhoz tartozik. Ámen.

119 Isten törvénye megköveteli - Ő az egyetlen, aki tartja azt -, Isten törvénye egy rokon megváltót követelt, és a Bárány bátran jött elő. - Én vagyok a rokonuk! Én vagyok a megváltójuk! Közbenjártam értük, most pedig előléptem, hogy követeljem a jogaimat rájuk nézve… Ámen! Ámen! Előjöttem, hogy követeljem a jogokat. Ebben nekik joguk van mindahhoz, ami elveszett a bűnbeeséskor, és én kifizettem az árat… Óh, testvérem! Óh! Hát nem érzed ettől vallásosnak magad? Nem a mi jócselekedeteinkért, hanem az Ő irgalmáért! Óh, várjunk csak egy percet! Azok a vének pedig elkezdték levenni a koronáikat, a hatalmasok a földre borultak, látjátok.

120 Senki, senki sem tehette meg. Ő pedig egyenesen odamegy Isten jobbjához, és elveszi a kezéből a könyvet, és követeli a jogait. - Meghaltam értük. Én vagyok a rokon megváltójuk. Én vagyok a közbenjáró. Az én vérem ontatott ki. Emberré lettem. És ezt azért tettem, hogy visszakapjam a gyülekezetet: azt, amelyiket már a világ teremtése előtt láttam. Ez volt a célom, és mondtam, hogy lesz egy gyülekezet. És senki nem vehette el, hanem én Magam mentem le és végeztem el. Én vagyok az ő rokonuk! Én lettem az ő rokonuk! És Ő elveszi a könyvet! Ámen!

Óh, ki vár rám ma este? Ki az, gyülekezet, aki vár? Mi más várhatna ott rátok? Az a rokon megváltó! Óh! Micsoda magasztos állítás, vagy cselekedet.

121 Tehát, Nála van a megváltás birtoklevele. A kezében van. A közbenjárás befejeződött. A kezében van. Emlékezzetek rá, hogy mindig Isten kezében volt, most azonban a Bárány kezében van.

Figyeljétek meg, hogy az egész teremtett világ megváltásának a birtoklevele az Ő kezében van, és Ő eljött, hogy visszakövetelje azt az emberi fajnak. Nem az angyaloknak: hanem hogy visszakövetelje azt az emberi fajnak, amelyért az adatott. Hogy ismét Isten fiai és lányai legyenek ők. Hogy visszahozzon az Éden-kertbe mindent, amit elveszítettek: az egész teremtést, a fákat, az állati életet, és minden mást. Óh! Hát nem érzitek magatokat jól ettől?

122 Azt hittem, hogy fáradt vagyok, de most mégsem vagyok az. Néha azt hiszem, hogy már túl öreg vagyok a prédikáláshoz. Aztán meglátok valami ehhez hasonlót, és fiatal embernek gondolom magam. Csinál ez valamit az emberrel, látjátok. Mert tudom, hogy valaki vár rám. Valaki kifizette azt az árat, amit én nem tudtam kifizetni. Így van. Ezt megtette értem, és megtette érted: megtette az egész emberi fajért. Most pedig előjön, hogy követelje a megváltói jogát. Hogy kinek követelje azt? Nem Magának, hanem nekünk. Ő egy közülünk, Ő a mi rokonunk. Óh, óh! Ő a testvérem, Ő a megváltóm, Ő az Istenem, Ő a rokon megváltóm, Ő minden. Mert mi voltam én nélküle, vagy mi lehetnék nélküle?

Tehát látjátok, Ő az én mindenem. És Ő ott áll a mi rokonunkként. És közbenjár értünk egészen eddig az időig. Most pedig előjön és Magához veszi a megváltás könyvét, hogy követelje a jogait annak alapján, amit tett értünk.

123 Meghaltak… Jézus azt mondta: "Aki hiszen énbennem, ha meghal is, él." "Aki csak él és hisz énbennem, soha meg nem hal." "Aki az én testemet eszi és az én véremet issza, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon."

Nem számít, hogy az első, a második, a harmadik, a negyedik, az ötödik, a hatodik, vagy a hetedik őrváltás ideje alatt alszik-e el. Mert bárhol is alszik el, mi fog történni? Isten trombitája felharsan, az az utolsó trombita felharsan egyidőben azzal, amikor az utolsó angyal szólja a maga üzenetét és az utolsó pecsét megnyittatik, és az az utolsó trombita felhangzik, és előjön a megváltó, hogy Magához vegye az Ő megváltott tulajdonát: a vérrel mosott gyülekezetet.

124 Most pedig… Óh, most az egész teremtés az Ő kezében van, amint a megváltás egész tervét hét titokzatos pecsét pecsételi le abban a könyvben, amit Ő kézbe vett. Most figyeljetek! És csakis Ő jelentheti ki azt bárkinek, akinek Ő akarja. Az Ő kezében van, látjátok. Ő megígérte, hogy ez akkor lesz. Most pedig a megváltás könyve le van zárva a hét titokzatos pecséttel. Most figyeljetek.

És most, barátaim… Azt mondtam, hogy 20:30-kor elengedlek benneteket, de három vagy négy lapot ki is dobtam, hogy eljussak ehhez, hogy holnap vissza tudjatok jönni. Sajnálom, hogy már 21:00 is elmúlt.

125 Tehát a megváltásnak eme hét pecséttel lezárt könyvében van, amit a Bárány Magához vett - Ő volt az egyetlen, aki ezt megtehette -, és elvette a trónon ülőnek a jobb kezéből. Ahhoz, hogy követelhesse a megváltott… Hogy követelhesse a jogait, hogy követelhesse nekem és neked, amitől visszaváltott bennünket, és amiért megváltott bennünket, látjátok. Vissza mindahhoz, amit Ádám elvesztett az Éden-kertben. Ő megváltott bennünket, vissza ehhez.

126 Most pedig, hogy a Bárány a kezében tartja a könyvet, mi készek vagyunk kérni ránk az Ő kegyelmét és irgalmát, hogy megnyissa számunkra ezt a hét pecséttel lezárt könyvet, és hogy megengedje, hogy egy kicsit az idő függönye mögé nézhessünk. Óh, óh!

Figyeljétek meg, hogy amikor kézbe vette a könyvet, a lepecsételt birtoklevelet - csak véssétek ezt az eszetekbe -, és feltörte a titkok pecsétjeit, hogy kijelentse őket, hogy elhozza azokat az Ő összes megváltott alattvalójának… Amikor odaérünk ehhez a pecsétekben, akkor vissza fogunk térni azokra a lelkekre (soul), akik az oltár alatt kiáltoznak: "Meddig még, Urunk, meddig?"

127 Itt pedig itt van Ő, mint közbenjáró az oltáron: "Csak egy kicsit tovább, mert még többeknek kell hozzátok hasonlóan szenvedniük." De most ennél az utolsó pecsétnél Ő előlép onnan. Ő már nem közbenjáró: hanem Király most. És mit tesz? Ha Ő egy király, akkor kell, hogy alattvalói is legyenek. Az alattvalói pedig azok, akiket megváltott, és akik addig nem járulhatnak elé, amíg Ő Magához nem veszi a megváltás jogait. Most pedig Ő előlép abból, hogy közbenjáró volt. Ahol a halál a sírba helyezett minket, Ő most előjön a jogokkal. Ámen! Ámen!

És az elaludtakat azok sem akadályozzák meg, akik élnek és életben maradnak az Ő eljöveteléig, mert Isten trombitája fel fog hangzani, annál az utolsó trombitánál, amikor az utolsó pecsét is feltöretik. És amikor a hetedik angyal elmondta az üzenetét, akkor az utolsó trombita megszólal és a Krisztusban meghaltak feltámadnak. Mi pedig, akik élünk és akkor élni fogunk, velük együtt elragadtatunk, hogy találkozzunk Vele a levegőégben. Ő követeli… Előlép most és követeli a tulajdonát.

Figyeljétek, nézzétek meg ezt! Óh! Feltörte a pecséteket, kijelentette a titkokat. Kijelentette őket hol? Az utolsó gyülekezeti korszaknak, az egyetlen életben lévőnek. A többiek alszanak.

128 Azt mondta: "Ha Ő eljön az első őrváltáskor, a második őrváltáskor, a harmadik őrváltáskor..." És így tovább a hetedik őrváltásig. A hetedik őrváltáskor egy parancs, illetve inkább egy felhívás hangzott el: "Íme, most érkezik a vőlegény." És amikor ez történt, az alvó szüzek azt mondták - a név szerinti gyülekezetek -, azt mondták: - Óh, azt hiszem, szeretném én is, hogy meglegyen nekem az a Szentlélek... Észrevettétek ezt a reformátusoknál és az anglikánoknál? Hallottátok az üzenetemet Phoenix-ben, amit azoknak az embereknek mondtam, akik ott álltak, és "A Hang", ezt mondták... Nos, mi a baj ezzel a szerzővel, amikor azt mondják: - X. Y. szent atya, amikor a Biblia azt mondja, hogy egyetlen embert se nevezzünk Atyának, látjátok? Velük alszanak. Ez az oka. De amikor előállnak és azt mondják: - Igen, mi hiszünk...

129 Egy asszony éppen a minap telefonált egy másik asszonynak, és azt mondta: - Tudod, én anglikán vagyok... Azt mondta: - A minap nyelveken szóltam. Szerintem megkaptam a Szentlelket, de ne szólj senkinek erről... Erősen kétlem ezt. Lehet, hogy nyelveken szóltál, de ha mellette lángra lobbantasz egy férfit, akkor ő hogyan tudna nyugodtan ülni? Nem képes rá.

El tudjátok képzelni, hogy Péter, Jakab, János és a többiek ott vannak a felső szobában, és azt mondják: - Óh, most megkaptuk a Szentlelket. De talán jobban tesszük, ha hallgatunk erről... Testvérek, ők kimentek át az ablakokon, ajtókon és mindenen, mentek az utcára, és úgy viselkedtek, mint akik megrészegültek. Ez az igazi Szentlélek.

130 De látjátok, az alvó szűz semmit nem kap. Így igaz. És emlékezzetek rá, hogy miközben megpróbálnak olajat venni - ne felejtsük, hogy az Ige nem mondja, hogy kaptak is -, tehát miközben próbálnak olajat venni, felhangzik egy hívás. Mi történt? Mindazok a szüzek, akik aludtak, most felkeltek, elkészítették a lámpásaikat, és bementek a vacsorára. Így van? A többiek pedig itt maradtak a nyomorúság idejére. Így van: sírás, jajgatás és fogcsikorgatás. Ez a gyülekezet. Nem a menyasszony, hanem a gyülekezet. A menyasszony bement. Nagy különbség van a gyülekezet és a menyasszony között. Igen, uraim. Ők bementek a vacsorára. Óh, figyeljétek ezt meg.

131 A pecsétek feltörettek. Miért? Hogy kijelentsék ezeket az igazságokat az utolsó gyülekezeti korszakban. Miért? A Bárány feltörte a pecséteket és kijelentette őket a gyülekezetének, hogy összegyűjtse az alattvalókat az Ő királysága számára: a menyasszonyát. Értitek? Óh, óh! Most Magához akarja venni az alattvalóit.

Mi ez? A föld porából, a tenger fenekéről, az árkok mélyéről, mindenből és mindenhonnan, a sötétség minden területéről, a paradicsomból. Bárhol legyenek is, Ő hívja őket, ők pedig válaszolnak. Ámen! Ámen! Ő hívja őket, ők pedig válaszolnak.

Eljön, hogy Magához vegye az alattvalóit. Kijelentette a titkait, ők pedig látták azt. És akkor többé nincs idő. Az idő elfogyott. Befejeződött. Rendben.

132 Mint közbenjáró és mint megölt Bárány, elhagyja a trónt, hogy Oroszlán legyen, Király, és hogy ítéletet hozzon arra a világra, aki elutasította az Ő üzenetét. Ő nem közbenjáró.

Emlékezzünk most az Ószövetség tanítására, miközben azért sietünk. Amikor a vér lement a kegyelem táblájáról, akkor mivé lett az? Ítélőszékké. Amikor pedig a megölt Bárány előlépett az örökkévalóságból az Atya trónjától, és Magához vette a jogait, akkor az az ítélőszék lett! Akkor Ő már nem bárány, hanem egy oroszlán. Király! És hívja az Ő királynéját, hogy jöjjön és álljon meg az Ő oldalán. "Avagy nem tudjátok, hogy a szentek a világot ítélik meg?"

133 Dániel azt mondta, hogy az ítélet elő van készítve, és hogy a könyvek megnyittattak, és hogy tízezerszer tízezren szolgáltak Neki: Király és királyné. Aztán pedig egy másik könyv is megnyittatott, ami az élet könyve volt. Ez van a gyülekezetnek. A királyné és a Király pedig ott álltak.

134 Amint egy lovas marhapásztor elmélkedése mondta:

Tegnap éjjel míg a prérin feküdtem,

Felnéztem a csillagokra az égen,

És eltűnődtem, hogy egy egyszerű pásztor

Apránként el tud-e jutni arra az édes helyre.

Van egy út ahhoz a fényes, boldog vidékhez,

Bár az emberek egy homályos ösvénynek mondják azt.

A széles út pedig, amelyik a kárhozatba visz,

Végig csillogással van tele.

Beszélnek egy másik nagy gazdáról...

Ez a pásztor a marhacsorda melletti élet szavait használja. Ha valaha is láttátok már, hogy hogyan gyűjtik egybe a marhákat, akkor teljesen átlátnátok ezt.

Beszélnek egy másik nagy gazdáról,

És azt mondják, hogy soha nem túl nagy az állománya.

Mindig ad helyet a bűnösnek,

Aki átmegy arra az egyenes, keskeny útra.

Azt mondják, hogy soha nem hagyja el az embert,

És hogy minden cselekedetét és pillantását ismeri.

A biztonság kedvéért jobb, ha ránk is ráégetik az azonosítónkat,

Hogy a nevünk benne legyen az ő nyilvántartásában.

Mert azt mondják, hogy lesz majd egy nagy egybegyűjtés,

Amikor a pásztorok mint kóbor tehenek állnak majd,

Hogy megjelöljék őket az ítélő lovasok

(A próféták és látók.)

Akiknek ez a feladatuk, és akik ismerik az összes jelölést.

135 Ha valaha is láttatok már ilyen egybegyűjtést, láttátok a főnököt ott állni, és láttátok, amint lovasok csordások a tehenek között körbe-körbe... Amikor a csordás a saját beégetett jelű teheneit látja, int a főnöknek. A főnök pedig bólint. Lovával körüljárja ezt a nyüzsgő, tört szarvú tehéncsordát, és kiválasztja a sajátjait.

Azt mondják, lesz egy nagy egybegyűjtés,

Amikor a pásztorok mint kóbor tehenek állnak majd,

Hogy megjelöljék őket az ítélő lovasok

Akiknek ez a feladatuk, és akik ismerik az összes jelölést.

Tehát azt mondta:

Talán egy kóbor tinó leszek,

Csak egy halálra ítélt ember,

(Nincs megjelölve: látjátok, levest készítenek belőle.)

Aki egybe lesz vágva a szalonnának valóval,

Amikor a lovasok főnöke megérkezik.

Látjátok, ki Ő? A lovasok főnöke! A Bárány az a hét hírnöknek, akik ott állnak, és ismernek minden azonosítót.

136 Figyeljétek meg, hogy itt jön Ő. Mint közbenjáró és mint megölt bárány, elhagyja a trónt, hogy oroszlánná legyen, Királlyá, aki megítéli az egész világot, amely elutasítást tanúsított. A mi rokon megváltónk akkor mindenek felett Király. Miért? Mert nála van a megváltás birtoklevele. Az egész az Ő kezében van. Boldog vagyok, hogy ismerem Őt. Aztán követeli az örökségét. Ez a gyülekezet, a menyasszony: követeli azt. Mit tesz utána? Megszabadul az ellenfelétől, a Sátántól. Beleveti őt a tüzes tóba mindazokkal együtt, akiket a Sátán ihletett arra, hogy elutasítsák az Ő megváltásának Igéjét.

137 Ő Király most.

Az irgalom még mindig a trónon van. Nehogy elutasítsátok, amit Ő ajánl. A lovasok pontosan tudják, kik vagytok. Az ellenfele, aki 2000 éven keresztül bajt okozott neki, azt állítja: - Azt tehetek velük, amit csak akarok. Még mindig az enyémek. Az enyémek. Eljátszották azt a birtoklevelet... Ott van azonban Ő, a rokon megváltó.

Most ott hátul közbenjár, de egy napon...

Azt mondja: - A sírba tettem őket... De Ő megmondta a Gyülekezetnek: - Előhozlak titeket onnan. Először azonban közbenjárónak kell lennem...

138 Most Ő előlép, előjön onnan hátulról, az örökkévalóságból, az Atya trónjától, ahol közbenjáróként ült. Most előjön, hogy Király legyen, óh! Hogy vasvesszővel uralkodjon minden nemzet felett. Az ítélet elő van készítve. Óh, testvérem, a rokon megváltó tartja a kezében mindezt. Így igaz. Igen, uraim.

Mit tesz? Felszólítja az ellenfelét, a Sátánt arra, hogy álljon elő. - Ők az enyémek most. Feltámasztottam őket a sírból... És veszi a hazugokat és az Ige megrontóit és mindezeket a Sátánnal együtt, és elpusztítja őket a tüzes tóban. Mindennek vége most. Beleveti őket a tüzes tóba. Óh, óh!

139 Tudjátok, mit? Szeretnék még valamit elmondani most, mielőtt befejezzük. Aztán sietünk tovább. Figyeljetek. Most már a 7. versnél járunk. De szeretném, hogy észrevegyétek azt, ami a 8. verstől kezdve a 14. versig történik. Minden, ami a mennyben volt, és minden, ami a földön volt... Csak figyeljetek ide erre, hadd olvassam csak fel. Szerintem jobb volna, ha csak egyszerűen a Könyvből

olvasnám fel. Tehát most a 7. versnél vagyunk. Figyeljétek a 6. verset:

"És láték a királyiszék és a négy lelkes állat között és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy megölöttet, hét feje

(elnézést, szarva)

és hét szeme

(ezt az imént magyaráztuk meg)

vala, ami az Istennek hét Lelke, amely elküldetett az egész földre.

(Látjátok, hét gyülekezeti korszak, hét hírnök, akik vigyázták a tüzet. Rendben.)

És eljöve

(a Bárány)

és elvevé a könyvet a királyiszékben ülőnek jobb kezéből"

140 Most figyeljetek. Amikor ezt megtette, nézzétek meg, hogy mi történt. Micsoda ünneplés! Itt pontosan azoknak a pecséteknek a feltörése zajlik. Ezt követően beszélünk majd a fél órányi csendről. Figyeljetek. Belekezdtünk. Jövő vasárnap pedig itt, ennél fogjuk befejezni. És nagyon figyeljetek most. Készen vagytok? Mondjatok Ámen-t. Figyeljetek nagyon arra, hogy mi történt.

141 Amikor Ő... amikor az egész teremtett világ nyögött, senki nem tudta, mit lehetne tenni, és János sírt; akkor jött elő a Bárány, akkor ment oda. Ez a könyv pedig az eredeti tulajdonos kezében volt, mert az ember elesett és elvesztette azt. És többé egyetlen ember sem vehette magához, hogy megváltsa a földet: egyetlen pap, egyetlen pápa, és senki más sem, amint mondtam. A Bárány azonban odament - nem Mária, nem ez a szent és az a szent -, hanem a Bárány ment oda. Véresen, megölten, és Ő vette el a könyvet a trónon ülő jobb kezéből. Amikor pedig látták, hogy van egy megváltó... Amikor mindazok a lelkek (soul) az oltár alatt, amikor az angyalok, amikor a vének, amikor... Minden látta, amikor ez történt...

142 Itt van ez a jövőben. Ma este Ő egy közbenjáró, de a következők felé tart. Figyeljetek:

"És mikor elvevé a könyvet, a négy lelkes állat és a huszonnégy Vén leborula a Bárány előtt, mindeniknél hárfák és aranypoharak lévén, jóillatokkal tele, amik a szentek imádságai."

Ezek azok, akik az oltár alatt vannak és már nagyon régóta imádkoznak. Látjátok, ők a megváltásért imádkoztak, a feltámadásért imádkoztak, és ezek a vének pedig itt kiöntik az imádságokat elé... Mert: - Most már van, aki képviseljen bennünket! Van egy rokonunk a mennyben, aki előlépett, hogy elmondja a követeléseit...

"És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecséteit: mert megölettél, és megváltottál minket Istennek

(Figyeljetek!)

a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből.

És tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön."

143 Vissza akartak jönni, és itt pedig vissza is jönnek, hogy királyok és papok legyenek! Dicsőség Istennek! Elég jól érzem magam ahhoz, hogy nyelveken szóljak! Nézzétek! Figyeljetek! Igen, úgy tűnik, mintha az emberi nyelv nem volna elég ahhoz, hogy dicsőíthessem Őt vele! Kell egy olyan nyelv, amit nem is ismerek. Figyeljetek.

"És látám

(Ezt figyeljétek...)

És látám, és hallám a királyiszék, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát..."

144 Figyeljétek csak, micsoda ünneplés zajlott ott! Amikor látták a Bárányt előjönni és kézbe venni a megváltás könyvét, akkor a lelkek (soul) felkiáltottak. Mindjárt megértjük. Minden, mindenki, a vének, földre borultak. Kiöntötték a szentek imádságait. Miért? Mert egy rokon képviselt bennünket. Arcra borultak, és egy éneket énekeltek, aminek az volt a szövege: Méltó vagy, mert megölettél... Figyeljetek. Micsoda... És nézzétek ezeket az angyalokat:

"És látám, és hallám a királyiszék, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer vala (Óh! Figyeljétek meg!);

Nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást."

145 Micsoda ünneplés zajlik akkor, amikor az a Bárány elhagyja a közbenjárói helyet, és előjön, hogy birtokba vegye a követeléseit! Tudjátok, ez ott történt János mellett. Biztosan látta a nevét ott leírva. Amikor a pecsétek feltörettek, biztosan igazán boldog volt. Figyeljétek, mit mondott:

"És minden teremtett állat, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden hallott (engem), amint azt mondtam: A királyiszékben ülőnek és a Bárányanak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké (Károli: Sőt hallám...)..."

Ámen! Ámen! Ámen! Óh!

"És a négy lelkes állat monda: Ámen. És a huszonnégy Vén leborult és imádá az örökkön örökké élőt."

146 Micsoda ünneplés! Micsoda pillanatok! Amikor az a Bárány előlép! Látjátok, a könyv még a mennyben is le van pecsételve, benne a titkok. Azt mondod: - Ott van az én nevem? Nem tudom. Remélem, igen. Ha pedig ott van, akkor a világ teremtése előtt lett odaírva. Annak a megváltásnak pedig az első képviselője az volt, hogy előjött a világ teremtése előtt óta megöletett Bárány. És Ő kézbe vette a könyvet - dicsőség! -, megnyitotta azt, feltörte a pecséteket, és leküldte azt a földre a hetedik angyalnak, hogy kijelentse azt az embereknek! Itt vagyunk hát. Óh, óh, mi történt? A kiáltások, a felkiáltások, a hallelujah-k, a dicsőség Istennek, és mindezek a megnyilvánulások!

Az öreg János pedig, aki ott állt, egy testvér, felkiáltott: - Óh! Azt mondta: - A mennyben minden, a földön minden, és a tengerben is minden hallotta, ahogyan kiáltoztam... Ámen! Áldás, tisztesség, erő és hatalom legyen Neki, aki örökkön örökké él.

147 Micsoda boldog pillanatok, amikor azok a pecsétek feltöretnek! János biztosan benézett oda, és az idő függönye mögött látta: - Ott van János... Olyan boldog volt. Azt mondta: - A mennyben minden... Biztosan nagyon kiabált, ugye? "A mennyben minden, a földön minden, a föld alatt minden, minden teremtmény és minden más, hallotta, amint azt mondom: - Ámen. Áldás, dicsőség, bölcsesség, hatalom, erő és minden gazdagság Hozzá tartoznak. Ámen!"

148 Miért? Amikor eljön az a kijelentés, hogy a Bárány, a megváltó, a mi rokonunk előjött a közbenjárói tróntól, előlépett, hogy Magához vegye az Ő tulajdonát...

A Bárány hamar Magához veszi a menyasszonyát
Hogy örökké mellette legyen,
Az egész mennyei sereg összegyűlik majd,
Óh, micsoda dicső látvány lesz.
Minden szent szeplőtelen fehérben,
És Jézussal uralkodunk örökké.
Óh, a Mester hív: - Jöjj és vacsorálj...

(Az Igén.)
Jöjj és vacsorálj...

(Látjátok, itt elakad a szavam.)
Jöjj, és vacsorálj. Jöjj, és vacsorálj...
Jézus asztalánál bármikor lehet lakomázni.

(Most még igen, de amikor eljön onnan, akkor már nem!)
Hiszen Ő megetette a sokaságot,
És a vizet borrá változtatta...

149 Ő, aki azt mondta: "Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, sőt, nagyobbakat is annál." Óh, óh!

Aki megígérte ezeket a dolgokat az utolsó napokra, aki mondta ezeket a dolgokat, aki most ezeknek a dolgoknak a kijelentését megismerteti... "Jöjj és vacsorálj." Óh, nehogy lemaradj erről, testvérem. Most hajtsuk meg a fejünket egy percre.

Holnap este Isten kegyelméből megpróbáljuk feltörni az első pecsétet, ha Isten feltöri azt nekünk és megengedi, hogy meglássuk, mi az a kijelentés, ami a világ teremtése óta rejtve van.

150 Mielőtt ezt tesszük, bűnös barátom vagy langymeleg gyülekezeti tag, neked csak tagságod van egy gyülekezetben, vagy nincsen tagságod? Ha pedig csak tagságod van, akkor akár anélkül is ugyanígy meglennél. Mert neked egy születésre van szükséged. A vérhez kell jönnöd. El kell jönnöd ahhoz a

dologhoz, ami úgy eltünteti a bűnt, hogy még csak emlék sem marad róla.

Ha nem készültél még fel arra, hogy találkozzál a Bárannyal a levegőégben... Azzal a hatalommal, amit a Mindenható Istentől kapott paranccsal kaptam és amelyet egy angyal szolgált ki nekem, egy tűzoszlop, Jézus Krisztus nevében szólítalak fel téged: meg ne próbálj úgy találkozni Vele, hogy csak egy páholybeli tagságod van, hogy csak egy földi gyülekezetben van tagságod!

Jöjj addig, amíg a közbenjáró még mindig közbenjár a trónon - amennyire én tudom -, mert eljön egy nap, amikor jönni akarsz majd, és már nem lesz közbenjáró. Mert ha látjuk azt az órát, amelyikben élünk, a hetedik gyülekezeti korszakban, és Isten titkait azzá válni, amik lettek, amint Isten Lelke igazol mindent aszerint, amint Ő azt megígérte az utolsó napokra; akkor mennyi időnk van még hátra? Bűnös barátom, jöjj hát.

151 Úr Jézus, késő van már. Lehet, hogy később is, mint ahogy gondoljuk. És örülünk annak, hogy látjuk ezt az órát elközeledni. Ez a legdicsőségesebb óra, amit a világ valaha is ismert a hívő számára. Az elutasítók számára pedig a legszomorúbb idő, ami valaha is lehet... Nem lehet szavakat találni az ABC-ben, nem lehet betűkből összerakni azokat a szavakat, amik kifejezhetnék az előttük álló bajt és fájdalmat. És olyan szavakat sem lehet összerakni az ABC betűiből, amelyek kifejezhetnék azokat az áldásokat, amik a hívő előtt állnak.

Atyám, talán vannak itt néhányan ma este reménység nélkül, és ők értelmes emberi lények. Most pedig, ha a vér még mindig rajta van a kegyelem tábláján, akkor hadd jöjjön elő a Bárány a tróntól az ő szívükhöz ma este, és hadd jelentse ki nekik azt, hogy mit veszítettek el. És véres kézzel hadd mondja nekik: - Jöjjetek, amíg van időtök rá.

Uram, imádságommal a te kezedbe adom az üzenetet. Cselekedj akaratod szerint, Atyám, Jézus nevében.

152 Miközben a fejünket meghajtjuk, ha nem tettél eleget ennek a követelésnek és ennek az elvárásnak, ha csak a gyülekezetedben bíztál, akkor eddig nem volt semmid, ami megválthatott volna téged. Ha pedig valamilyen szentnek a közbenjárásában bíztál, akkor is el vagy veszve. Ha a saját kezed munkájában bíztál, valamiben, amit megtettél - jó cselekedetekben -, akkor is elveszett vagy. Ha édesanyád imádságaiban vagy édesanyád megigazultságában bíztál, vagy az édesapádában - ha ebben bíztál -, elveszett vagy. Ha valamilyen érzésben, különös érzelmi felfokozottságban, valamilyen érzékelésben vagy nyelveken szólásban, vagy táncolásban... Ha ez minden, amiben bíztál, de a Bárányt személyesen nem ismered, ha nem ismered Őt, akkor Isten előtt szólítalak fel téged: rendezd el helyesen ezt a dolgot most Istennel. Lent a szívedben imádkozzál, és legyél csak egyszerű, mert Isten az egyszerűségben rejtőzik el.

153 Emlékeztek, a Biblia azt mondja: "A gyülekezet pedig szaporodott mindazokkal, akik hittek." Miközben imádkozunk értetek, bízom abban, hogy meghozzátok... Azt az egy, örök döntést: - Uram, igen-t mondok.

A döntés pedig egy kő. De mire jó egy kő a kőfaragó nélkül, aki olyan formájúra tudja azt a követ vágni, hogy az illeszkedjen az épülethez? Akkor tehát engedjétek, hogy a Szentlélek átszabjon benneteket arról, amik eddig voltatok, azzá, amivé lennetek kellene. Ha csak egy megmerevedetett gyülekezeti tag vagy, ha egy bűnös vagy, ha bármi is vagy, ha Krisztus nélkül vagy, ha a Szentlélek nélkül vagy, akkor Isten hozzon neked békességet ma este.

154 Most pedig, Uram, amennyire csak tudom, hogy hogyan kell jönni és amennyire csak az Ige szerint tudom, hogy hogyan kell jönni, eléd jövök velük, akiket Neked adtam át az Igével. Bízom abban, Uram, hogy az Ige megtalálta a helyét ma este az emberek szívében. Ha vannak itt olyanok, akik nem ismerik a Szentlélek édes jelenlétének lakozását az életükben, ha nincs erről bizonyosságuk; ha az indulat, a közöny, az önzés, vagy valami más elvágta ezt tőlük és távol tartotta őket ettől; vagy ha valamilyen hitvallás vagy felfokozott érzelem tartotta őket távol az Istennel való közösség édességétől, akkor érjen véget most ez az állapot.

A Bárány pedig, az a véres, szent rokon, aki Isten trónjának folyosóin abban a titokzatos fényben végigmegy és előlép onnan, előjött, hogy követelje az örökségét... Isten adja meg, hogy elfogadják Őt ma este. Legyen minden döntés komolyan meghozva, és csakis Neki rendeljék alá magukat, aki Isten fiaivá és leányaivá tudja őket átszabni és átformálni.

155 Most pedig, komoly imádságban - úgy csinálom ezt, ahogyan a vezetést érzem -, komoly... Isten előtt, amint Ő igazolta Magát nektek. Ha nem voltál keresztény, vagy ha nem voltál az, amit mi... Nem egy felekezethez csatlakozott ember, hanem az újjászületett kereszténre gondolok. De ha komolyan hiszed, hogy az üzenet igaz, és ha komolyan hiszed, hogy csakis Isten kegyelme menthet meg téged. És ha valóban hiszed, hogy Ő a te szívedhez szól most, és el akarod fogadni Őt, és készen állsz arra, hogy az Ő Igéje átszabjon téged abból, ami most vagy, azzá, aminek lenned kell, akkor tanúbizonyságot

teszel-e erről azzal, hogy felállsz most? Ha van itt olyan személy, és meg akarja hozni ezt a minden... Álljon fel.

156 Mennyei Atyám, nem tudok annál jobbat, mint hogy a Te Igédet idézzem. Itt vannak azok az emberek, akik úgy érzik, hogy nem ott voltak eddig, ahol lenniük kellett volna : készen az elragadtatásra, hiszen lehet, hogy még az első pecsét megnyitása előtt megtörténik az.

Atyám, értük imádkozom. Szolgádként ezt az imádságot felajánlom a Te nagy közbenjáródnak, Krisztusnak, amint ők imádkoznak. Felajánlom az imámat velük együtt Isten elefántcsont trónjára, ahol ott ül ma este a véres áldozat, és bármelyik pillanatban előjöhet a tróntól, hogy követelje az Ő tulajdonát. Akkor pedig már nem lesz többé irgalom. Hanem ítélet.

Add meg, Uram, hogy ezek az emberek, akik most állnak, és a szívükben vallást tesznek és engedik, hogy Isten Szentlelke formálja őket és átfaragja őket az Úr Isten házának élő köveivé...

Add meg, Atyánk. Neked ajánlom most őket. És azt mondtad: "Aki vallást tesz rólam az emberek előtt, arról én is vallást teszek az én Atyám és a szent angyalok előtt." Te ott ülsz most mindenek jelenlétében, Uram, ők pedig itt állnak, és vallást tesznek Rólad. És Uram, ha ezt a szívük mélyéből teszik, akkor olyan bizonyosan, mint ahogyan Isten Igéje igaz, Te most közbenjársz értük és elfogadod őket a kegyelembe és az áldozati Bárány tisztító vérének irgalmába, és ők a Tiéid lesznek. Jézus Krisztus nevében. Ámen.

157 Most pedig ti, akik látjátok azokat, akik felálltak - itt ez a fiatalember és azok, akik állnak, ti, akik érzitek, hogy minden bűn és minden kárhoztatás elment - szeretném, hogy ti is felálljatok - akik közel vagytok hozzájuk -, fogjatok kezet velük, és mondjátok: - Testvérem, imádkozom érted... - Testvérnő, imádkozom érted... Csak fogjatok kezet velük és mondjátok: - Isten áldjon meg... Most pedig a többi dolog a Mindenható kezében van. Mondjátok: - Imádkozom, és megteszek minden tőlem telhetőt, hogy besegítselek téged Isten országába.

... óh, hív ma!
Jézus hív,
Gyengéden hív ma.

158 Szeretitek Őt? Hát nem csodálatos Ő? Óh, mit tennénk enélkül? "Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden kimondott szóval, amely Isten szájából származik." Óh, táplálj engem, Uram, az Igével... "... el nem hagyván a magunk gyülekezetét, amiképpen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget."

Ha Isten akarja, akkor holnap este, Isten kegyelméből, minden erőmmel azon leszek, hogy megkérjem Őt arra, hogy közbenjárjon azért, hogy ezeknek a pecséteknek a titka, amint feltöretnek, Isten Igéjét nyilvánítsa ki az embereknek.

159 Amíg újra látlak benneteket, Isten legyen veletek. Most pedig a szolgálatot átadom az én nemes lelkű testvéremnek, Neville testvérnek, a pásztornak. Hányan szeretitek Neville testvért? Mennyire szeretjük őt mindnyájan! Jöjj előre, Neville testvér. Neville testvér, Isten áldjon meg téged.